



V teh vročih pasjih dneh se kopalci na bazenih, ob jezerih in rekah dobesedno gnetejo. Tudi velenjski bazen je v tem dopustniškem in počitniškem času domala premajhen za vse tiste, ki se želijo vsaj malo ohladiti in osvežiti. O tem priča tudi posnetek, narejen pred nekaj dnevi. Zapišimo še, da je na omenjenem bazenu, s katerim upravlja Rdeča dvorana, lepo poskrbljeno za varnost kopalcev. Dopoldne in popoldne bdijo nad kopalci po trije redarji-reševalci. Da bi to odgovorno in zah-

tevno delo lažje opravljali, so si pred dnevi postavili opazovalni stolp, s katerega lažje spremljajo dogajanje na bazenu.

Veliko Velenjčanov obiskuje tudi velenjsko jezero, ki z urejanjem okolice postaja vse bolj priljubljeno kopalnišče. Čeprav je na nekaterih kopalniških v Sloveniji »zgoraj brez« že nekaj povsem običajnega, je pri nas v Titovem Velenju to bolj »prikrto«. Takšni in podobni posnetki z velenjskega jezera so torej še bolj redkost. (b. m.)

Prihodnji mesec spet nižje prispevne stopnje

Standard nam pada tudi na področju družbenih dejavnosti

Med majskimi ukrepi zisa je tudi omejevanje sredstev na področju družbenih dejavnosti. V občini nad to porabo skrbno bomo in prispevne stopnje prilagajamo dovoljeni porabi, da ne bi ustvarjali viškov, ki ležijo neuporabni na posebnem žiro računu, s čimer se dela velika materialna škoda.

Z mesecem julijem smo v občini že uveljavili nižje prispevne stopnje, sledi pa ponovno znižanje teh stopenj s septembrom in sicer iz bruto OD se bodo prispevne stopnje zmanjšale za 5,2 odstotka, iz dohodka pa bo znižanje kar prepolovljeno in sicer znaša kar 55,7 odstotka. Tako se bodo prispevne stopnje v občini Velenje za potrebe občinskih družbenih dejavnosti od maja do

septembra znižale iz bruto OD za 14,7 odstotka, iz dohodka pa za 23,5 odstotka in bodo znašale iz bruto osebnih dohodkov 20,7 odstotka in iz osnovne dohodka 0,73 odstotka.

V vseh samoupravnih interesnih skupnostih družbenih dejavnosti občine so izdelali programe racionalizacije, saj bodo skoraj vsi prejeli precej manj sredstev kot so predvidevali v svojih finančnih planih. V občinski skupnosti otroškega varstva je predvideno zmanjšanje števila upravičencev do socialnih pomoči (ostrejši kriteriji), zmanjšala pa se bodo tudi sredstva za investicijsko vzdrževanje in nekatere druge dejavnosti. V izobraževanju so že pričeli z racionalizacijami, kjer kar za polovico ukinjajo število oddelkov podaljšanega bivanja (ta kader bodo zaposlili na novi šoli). Predvidevajo pa tudi postopen prehod na ekonomske cene prehrane. Zelo žalostno pa je tudi, da jim bo zmanjkalo sredstev za nabavo prepotrebne sodobne tehnologije in za vzdr-

ževanje. Velike omejitve bodo tudi v raziskovalni skupnosti, kjer ne bodo zbirali sredstev za pokritje lanskega primanjkljaja, zmanjšali bodo stroške za razpis recenzij, raziskave splošnega pomena... Programi bodo osiromašeni tudi v kulturni skupnosti in telesno kulturni skupnosti. Velik izpad prihodkov beleži tudi zdravstvena skupnost, za katero pa na občinskem komiteju za družbene dejavnosti ocenjujejo, da bo del tega izpada pokrila z novo uvedenimi participacijami. Nekoliko manj bo prizadeto socialno skrbstvo, ki pa ga gotovo čakajo v teh težkih časih obsežnejše naloge.

Po podatkih, ki so jih zbrali na občinskem komiteju za družbene dejavnosti bo s takoimenovanimi racionalizacijami združenemu delu letos ostalo 1,125 milijard dinarjev, kar pomeni za 1,8 odstotkov manj sredstev za občinsko skupno porabo. To je podatek, ki je morda mnogim razveseljavljivo, saj že dolgo govorimo, da moramo naše gospodarstvo razbremenjevati in to je konkreten korak k uresničitvi te usmeritve. Žal pa pomeni to tudi siromašnje programov in to bomo kaj kmalu občutili na svoji koži.

M. Zakošek

Posodobitev dela Partizanske ceste

Ozko prometno grlo je v našem mestu tudi Partizanska cesta. Pa ne bo več dolgo, vsaj do prvega Gorenjega križišča in križišča s Foitovo ne. Delavci Cestnega podjetja iz Celja so namreč te dni uspešno delali na njej in verjetno bodo z deli zaključili v predvidenem roku, do konca kolektivnega dopusta delavcev Gorenja.

Sredstva v višini 900 milijonov dinarjev je za sanacijo te ceste zagotovila republiška cestna skupnost, za kar ima nedvomno zasluge predsednik zbora uporabnikov, naš občan Ivan Atelšek.

Sočasno s posodobitvijo te ceste pa delavci domačega tozda komunalna oskrba gradijo nov magistralni vodovod Velenje—Šoštanj. Dela potekajo usklajeno, kar je vsekakor zelo razveseljavno, saj bi sicer porabili mnogo več denarja. Žal pa bo sredstev za izgradnjo vodovoda (zagotavlja jih komunalna skupnost) dovolj le za del predvidene trase, zato bodo, v kolikor ne bodo zagotovili dodatnega denarja, verjetno preložili tudi

nadaljnjo sanacijo Prešernove ceste.

Sredstev tudi ne bo dovolj za izgradnjo pešpota in kolesarske ste-

ze. To je namreč zaradi potrebne prestavitve javne razsvetljave in telefonskega omrežja, povezano z velikimi stroški. Verjetno bi bila

racionalnejša rešitev, da bi to zgradili na drugi strani Pake, torej ne ob Partizanski cesti.

(mz)



Šaleški teniški klub

Veliko priznanje za delo

Sportni delavci Šaleške doline in še posebej teniški, so upravičeno ponosni, da so letos dobili organizacijo državnega prvenstva za mladince in mladince do 18 let.

To namreč potrjuje pravilno usmeritev velenjskega kluba, ki je s svojo dejavnostjo in izgradnjo teniškega centra ob jezeru na ožjem in širšem področju vzbudil veliko zanimanja za ta lepi šport, obenem pa si zagotovil pogoje tudi za organizacijo večjih mednarodnih tekmovanj. Prva stopnička na tej poti je zagotovo organizacija državnega prvenstva za mladince in mladinke. To je zahtevna naloga, tudi zaradi dej-

stva, da so jugoslovanski mladinci v samem svetovnem teniškem vrhu. Najboljša, Monika Seleš in Goran Ivanišević, se prvenstva upravičeno nista udeležila, to pa pomeni, da ne bo dveh zmagovalcev vnaprej in bodo boji toliko bolj zanimivi. Skupno se je prijavilo 106 mladincev in 47 mladink, po ponedeljkovih kvalifikacijah pa v glavnem delu nastopa 64 mladincev in 32 mladink.



Zvezni kapetan zvezne teniške reprezentance Silvano Armenulič je bil med obiskom pri enem glavnih pokroviteljev prvenstva, Modnem salonu, izjemno presenečen nad številom udeležencev in organizacijo

Cirkovčani so praznovali z zmagami

Zadnje nedeljo je bilo v središču Cirkovc, majhni hribovski vasi, zelo veselo. Proslavljali so svoj drugi krajevni praznik.

Hitrejši razvoj te vasi sega v leto 1959, ko so dobili elektriko, kmalu za tem pa še makadamsko cesto. Naslednja večja pridobitev je bila izgradnja vodovoda, leta 1975, ki so ga pred tremi leti še razširili in tako pokrili večino potreb po pitni vodi. Še vedno pa imajo v Šmartinskih Cirkovcah pet gospodinjstev, ki uporabljajo deževnico in tega problema se bodo, kot so poudarili ob praznovanju, lotili v najkrajšem času.

Veliko pozornosti namenjajo vsa leta urejanju krajevnih cest. Skupno so jih asfaltirali 2 km, dobili pa so tudi asfaltno povezavo s Hrastovcem, nad katero pa so močno zaskrbljeni, saj hudo propada in skupno se bo treba dogovoriti za njeno sanacijo. Seveda pa imajo še več nalog, med drugim razširitev telefonskega omrežja in seveda čim več posodobitev cest.

Tudi ob tokratnem praznovanju, so slavili ob novozgrajeni cesti. To je 250 metrov dolg odsek ceste od Močilnika do Ocepka. Sliši se malo, vendar ni tako. Za peščico krajanov je bila ta izgradnja obsežno in tudi drago delo, da ne govorimo, kako velika pridobitev je ta cesta, saj je

bil dovoz doslej do Ocepka po slabem kolovozu z avtomobilom močno otežkočen.

Prijetno nedeljsko popoldne, ko so se Cirkovčani zbrali na krajevnem prazniku pa so izkoristili za družabno srečanje, ki so ga popestrili s športno zabavnimi igrami, med katerimi so se tako nastopajoči kot sodelujoči do solz nasmejali. Tokrat gre posebnih pohval tudi občinskemu politiku, ki jim nikakor ni bilo lahko, ko so merili moči z vrhmi Cirkovčani, pokazali pa so pripravljenost, da sodelujejo z njimi tudi ob takšnih priložnostih. In prav oni so veliko prispevali, da je bilo razpoloženje še lepše.



Bilo je prijetno, veselo in zabavno.

Po sedmih letih brez rdečih števil

Pogosto sicer ugotavljamo, da se v teh težkih časih ni dobro hvaliti, saj so pogoji gospodarjenja takšni, da se nam lahko vse, že čez noč, postavi na glavo, pa vendar imamo Velenjčani ob letošnjem prvem polletju pravico, da smo vsaj malo veseli.

Rezultati, ki jih dosega naše gospodarstvo sicer niso bleščeči, pa vendar, še posebej, če jih primerjamo z drugimi občinami in republiškim povprečjem, dokaj zadovoljivi. Se posebej veseli smo lahko podatka, da nam je uspelo, prvič po sedmih letih, skleniti določeno poslovno obdobje, brez rdečih števil.

Majhno izgubo so sicer izkazali v Ekovi Tehnološki opremi, vendar so jo brez težav po-

krili. In kako je v drugih delovnih organizacijah, kjer so bile negativne številke v zadnjih letih skoraj pravilo.

V Veplasu izgube nimajo, vendar skladov niso mogli oblikovati, na kar pa je v veliki meri vplivala neplačana realizacija. S podobnimi težavami se ubadajo tudi v Paki, kjer pa so

ptt, TEŠ, Rudniku lignita Velenje, in Vekosu. Z dokaj dobrimi rezultati se lahko pohvali Merx Šoštanj, Inženiring in TUS. Še posebej pa je presenetila Gorenjeva Elektronika široke porošnje, ki je ustvarila kar za 1,5 milijarde dinarjev ostanka čistega dohodka.

Vse to je seveda razveseljavno, vendar nas to nikakor ne sme uspasvati, še posebej, če imamo pred sabo težave, ki pestijo naše gospodarstvo. Naj nam bodo torej trenutni uspehi vzvod za nadaljnje prizadevanje in uspešno delo na vseh področjih. Navsezadnje smo dokazali, da se da, če se zares hoče, tudi v zapletenih pogojih gospodarjenja, mnogo doseči. Vtrajajmo še naprej!

MIRA ZAKOŠEK

JUGOBANKA
JUGOBANKA TITOVO VELENJE
TITOVO VELENJE
Kersnikova 1
Telefon: 855-915

Mi smo za model
formula ELKROJ

NAŠA TEMA
precej izboljšali tromesečni rezultat in oblikovali rezervni sklad. Brez izgube, vendar brez skladov so polletje zaključili še v tozdu Naravno zdravilišče Topolšica, Trznici Košali, delno pa so sklade oblikovali na

CELJSKO OBMOČJE

Ne več, bogatejše

Letos vendarle tudi v dvorani D — to je gotovo najpomembnejša novost pred letošnjim mednarodnim sejmom obrti v Celju. Od 9. do 18. septembra bo letos v dvoranah Golovec in ob njih že 21. zapored. Ker je že doslej na tej prireditvi sodelovalo zadnja leta več kot 400 udeležencev iz Jugoslavije in tujine, njihovega števila več ne nameravajo večati. Radi pa bi to prireditev, ki vsako leto privablja množico obiskovalcev, še obogatili.

Čeprav s pripravami na nov sejem organizatorji dejansko pričnejo že med trajanjem prejšnjega, je vendarle zadnje dni pred otvoritvijo dela največ. Posebno veliko ga pa je, ker vendarle želijo to prireditve postaviti na nove temelje, jo z navadnega sejma spremeniti v prireditev, ki bo v še večji korist razvoja obrti — pa da bodo hkrati imeli čimveč od te prireditve obiskovalci in tu-

di mesto, kjer ta mednarodna prireditev je.

Se bolj kot doslej želijo organizatorji, da bi mednarodni obrtni sejem v Celju močnejše prešel v tržnost in prav pri tem si veliko obetajo tudi od nove sejemске dvorane — dvorane D. Ta naj bi bila gotova že do lanskega sejma, pa vendar je še do takrat ni bilo in prav to je povzročilo precej vroče krvi in tudi umik neka-

terih večjih tradicionalnih udeležencev sejma. Zdjaj je ta dvorana že od novega leta pod streho in čeprav je z zagotavljanjem denarja za njeno dokončanje precej težav, vendarle vsi verjamejo, da bo do pričetka sejma nared.

Sejmu želijo dati letos tudi lepši videz — k ureditvi stojnic in ostalih razstavnih mest bodo pritegnili aranžerje, cvetličarje in druge. Vse zato, da ne bi bilo več toliko pustih stojnic, ki tej prireditvi tudi ne dajejo tistega svežega videza, ki ga zasluži. Da bi se pri pripravi stojnic res potrudili, organizatorji obrtnega sejma v Celju tudi obljubljajo nagrade najlepše urejenim razstavnim prostorom. Upajo seveda tudi, da se bodo za nagrade potegovali tudi gostinci, ki vsako leto s svojo ponudbo popestrujejo celjski sejem. Tudi tega pomembnega dela sejma namreč ne morejo prepuščati naključju, ampak mo-

rajo gostinci tudi s svojim delom prispevati k višji ravni sejma. Zato bodo organizatorji tudi najboljše gostince, takim, ki bodo pripravili kaj posebnega, domačega, podelili posebna priznanja.

Tudi ob letošnji obrtni mednarodni prireditvi v Celju ne bo manjkalo raznih posvetovanj in drugih vrst pogovorov o obrti.

Upamo seveda lahko, da zaradi uveljavljenih ukrepov ne bodo le tarnali, ampak vendarle opozorili na stvari, ki jih je v danih možnostih mogoče uresničiti. V zadnjih letih je namreč ponavljaj bilo že preveč, predvsem preveč tarnanja. Veliko ga je bilo seveda upravičenega. Gotovo bodo na kakšnem od letošnjih posvetov konkretno spregovorili, kaj se je od lani spremenilo. Kaj na bolje, kaj pa morda tudi na slabše.

(frk)

Onesnaženost zraka

V tednih od ponedeljka 6. junija do ponedeljka 11. julija so bile izmerjene na merilnih mestih v občini Velenje nizke koncentracije žveplovega dioksida v zraku.

Na hidrometeorološkem zavodu v Ljubljani zaradi težav na merilnem mestu v Zavodnjah še niso obdelali podatkov za to merilno postajo. Iz pregleda podatkov pa je razvidno, da so bile koncentracije tudi na tem merilnem mestu nizke.

Maksimalna dovoljena polurna koncentracija žveplovega dioksida v zraku je 0,75 mg na kubni meter zraka, maksimalna dnevna koncentracija pa znaša 0,30 mg tega strupenega plina na kubni meter zraka.

Pa poglejmo, kako je bilo v omenjenem času na merilni postaji na Velikem vrhu. Omenili smo že, da so bile izmerjene štiriindvajseturne koncentracije izredno nizke, saj je bilo v zraku le

nekaj stotink žveplovega dioksida. Največ, to je 0,06 mg so izmerili 11. junija in 6. julija. Tudi izmerjene polurne koncentracije so bile nizke. Največ pa so namerili 11. junija 0,63 mg.

V Titovem Velenju so bile izmerjene še nižje koncentracije žveplovega dioksida. Pogosto ga v zraku ni bilo zaznati, največja izmerjena količina pa je bila 0,03 mg, izmerjena pa je bila 9. junija. Tudi polurne koncentracije so bile v Titovem Velenju nizke, najvišja izmerjena v tem času pa je bila 8. junija in sicer 0,24 mg na kubni meter zraka.

Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja

SAVINJSKO ŠALEŠKA NAVEZA

Problem je nekje vmes

Pravijo, da je čas kislih kumaric, čeprav je resnica le ta, da zdaj gospodinjice kumarice šele vlagajo. Ker pa to seveda pri nas še zdaleč ni edina malo pomešna stvar, se zaradi tega seveda ni treba preveč razburjati. Res pa je to čas, ko je včasih vladalo pravo mrtvilo, zdaj pa je nadvse živahno in se trudimo da nekateri nam svete stvari ne bi zamrle. Vendar tokrat ne bi o tem ...

To je seveda tudi čas, ko se prenekateri Velenjčan popelje z avtom proti jugu in že kmalu ob pričetku te poti spozna, da je danes res težko ljudem, ki so na cesti. Njihova povezava s Savinjsko dolino in ostalim svetom je še vedno slaba. Čisto pred svojim pragom so sicer prometli in tja do Vinske gore gre še kar hi-

tro — potem pa. Potem pa se mnogi v prenesenem in neprenesenem smislu spomnijo, da je povezava med Titovim Velenjem in Celjem zelo slaba. Pa čeprav lahko zadnji čas tudi trdimo, da so Celjani že zgradili nekaj modernjših cest in vsaj na svojem ožjem področju promet pognali malo hitreje, da se gostje ne bi predolgo zadrževali pri njih. Tako bi lahko oboji rekli, da je za slabo povezavo med Celjem in Titovim Velenjem kriva žalska občina. Domala ves del najslabše ceste med tema dvema najpomembnejšima krajema na celjskem območju namreč poteka po

območju zelenega zlata. Kajti tudi oni so poskrbeli zase in z obvoznico speljali promet mimo svojega središča. Tako lahko upravičeno rečemo, da problem slabe povezave med Celjem in Titovim Velenjem ni ne v prvi in ne v drugi občini, ampak tam vmes.

Kar priznajte, da je to res tipično naše. Probleme znamo namreč vedno postaviti nekam vmes, s tem pa se seveda tudi znamo rešiti odgovornosti. V tem konkretnem primeru je seveda težko pričakovati, da bo vmesna občina sama poskrbela za boljšo vez med sosednjima.

(frk)

Mnogi so pričakovali čudež od preimenovanja: ta cesta je namreč postala magistralna, pa so nekateri seveda takoj pomislili, da bo zdaj takoj pritekel tudi denar za njeno obnovo. Tudi pri nas vemo, da mnogokje ne znamo ceniti niti magistrov — kaj šele magistralne ceste.

Pa nam tako ne preostane drugega, kot da se bomo še nekaj časa vozili po slabih cestah.

Za nekaj pa je ta slaba cesta med Celjem in Titovim Velenjem le dobra — kot izgovor. Če sodelovanje ne bi potekalo tako, kot mnogi pričakujejo, ostane še vedno izgovor, da je za to kriva (cestna) povezava.

Mladinske balkanske igre

Katja odlična

Konec tedna je bilo v Obrenovcu letošnje mladinske balkanske prvenstvo v plavanju. V jugoslovanski reprezentanci sta bili tudi Katja Mijoč in Renata Rednak, ki sta veliko prispevali k naši skupni zmagi. Dodamo lahko, da so naši mladi plavalni upi že nekaj let v samem vrhu plavalnega športa na Balkanu. Letos je naša reprezentanca zmagala prepričljivo, osvojila veliko medalj, točke za skupno zmago pa prinašajo le uvrstitve do sedmega mesta.

Prav glede na to dejstvo je za skupno zmago jugoslovanske reprezentance veliko prispevala Katja Mijoč s srebrno medaljo s štafeto 4 × 200 metrov kravl in z bronastima kolajna-

ma na 200 in 400 kravl, ob tem je bila še četrta na 800 kravl in peta na 200 delfin. Renata Rednak je bila na 400 kravl četrta, je pa nepričakovano padla v formi. To se je videlo že na državnem prvenstvu za starejše pionirke kjer ni potrdila norme za nastop na evropskem mladinskem prvenstvu, čeprav je bila po dosežkih v 25-metrskem bazenu že zanesljivo potnica. Toda na Renatini strani je njena mladost, saj bo v mladinski konkurenci nastopala še krepka tri leta. Katja Mijoč je ostala na pripravah, saj se je uvrstila v člansko reprezentanco za nastop na balkanskih igrah, ki bodo konec tega tedna v Bukarešti.

L. O.

Gorenje procesna oprema

Združevanje strojogradnje in orodjarstva

Za delovno organizacijo Gorenje Procesna oprema iz Titovega Velenja je bilo 1987. leto nadvse pomembno. Opredeljena je bila njena programska vizija, v okviru poslovnega sistema Gorenje določena za nosilko razvoja proizvodnih celot strojogradnje in orodjarstva, v podporo pa jima bosta procesna elektronika in inženiring.

Ugotovljati je mogoče, da so začeli v Gorenju Procesna oprema dokaj uspešno uresničevati lani sprejete usmeritve. Po skoraj sedemletnem naložbenem tatišju namenljajo letos večja investicijska sredstva za nakup najsodobnejših strojev in tehnološke opreme. Pred predvidenim rokom se je začel proces združevanja in povezovanja zmogljivosti na področju strojogradnje in orodjarstva v občini Velenje, in to z vključitvijo Elektrokovinarske opreme Velenje v sozd Gorenje. Delovni organizaciji Gorenje Procesna oprema sta se priključila dva programa EKO, in sicer orodjarstvo in strojogradnja, saj so ugotovili, da bodo tako ustvarjeni pogoji za njun nadaljnji razvoj. V delovno organizaci-

jo Gorenje Procesna oprema se je letos vključila tudi kranjska Puškarna. Za to enoto so že pripravili načrte za posodobitev in povečanje proizvodnje. Z deli bodo začeli jeseni, končali pa naj bi jih v letu dni tako, da bi sredi leta 1990 že stekla redna proizvodnja v novih prostorih. S to naložbo bodo izpopolnili program delovne organizacije na področju športnega in lovskega orožja.

Tesnejše in načrtnejše sodelovanje z drugimi

Pomembno je nadalje, da se je začela Gorenje Procesna oprema tesneje povezovati s specializiranimi projektnimi organizacijami za nudenje kompletnih objektov doma in na tujem, in sicer z IBE,

IBL in Smeltom iz Ljubljane, Kovinotehno iz Celja in še nekaterimi drugimi; pri tem sodelujejo tudi druge Gorenjeve delovne organizacije, in sicer Gorenje Gospodinjiski aparati, Gorenje Commerce in Gorenje Varstroj.

Omeniti pa je treba še, da so v zadnjem času okrepili sodelovanje z Institutom Jožef Stefan in Fakulteto za elektrotehniko Univerze Edvarda Kardelja iz Ljubljane in na novo opredelili osnove zanj; podrobno so določili skupne cilje in naloge. Sodelovanje se, kot smo že zapisali, štiri, rezultat skupnega dela in prizadevanj pa je tudi pridobitev sredstev Sklada za pospeševanje tehnološkega razvoja.

Na leto do 150 orodij, okrog 7.000 servisnih posegov...

V Gorenju Procesna oprema izdelajo na leto od 120 do 150 orodij; s tolikšno proizvodnjo zadovoljujejo okrog 50 do 60 % vseh tovrstnih potreb Gorenjevih delovnih organizacij

iz Titovega Velenja in Nazarij. Pri vzdrževanju orodij pa opravijo letno 6.000 do 7.000 posegov, s čimer zadostijo vse tovrstne potrebe Gorenja, prav tako v Titovem Velenju in Nazarijah. V Gorenju Procesna oprema pa izdelujejo tudi tiste specialne stroje in naprave, za katere drugi izdelovalci ne prevzamejo naročil oziroma so njihove ponudbe bistveno dražje.

V tej Gorenjevi delovni organizaciji imajo organizirano delo na vseh strojih v orodjarni in v mehanski obdelavi v 2 izmenah, drugod pa organizirajo delo skladno s potrebami. V letošnjem prvem polletju so imeli povsem zasedeni zmogljivosti strojogradnje, zadovoljiva pa je bila tudi zasedenost zmogljivosti orodjarne. Manj naročil, kot so računali, je bilo za področje procesne elektronike. Vzrokov za to je več, najpomembnejša pa sta vsekakor še vedno premajhna usmeritev jugoslovanske industrije v avtomatizacijo proizvodnih procesov in dejstvo, da delovna organizacija v letih 1985—1987 ob lastnem razvoju in proizvodnji na tem področju ni vzpostavila tesnejšega sodelovanja s sorodnimi tovarnami oziroma proizvajalci na tujem. Skupaj z njimi bi za-

gotovo hitreje in učinkoviteje dosegali boljše razvojne in poslovne rezultate na področju procesne elektronike.

Dodatne strojne zmogljivosti, dopolnjen program

V Gorenju Procesna oprema poudarjajo, da so s priključitvijo dela programa Elektrokovinarske opreme, to je orodjarstva in strojogradnje, začeli pospešeno uresničevati razvojne ambicije. Sicer so pridobili dodatne strojne zmogljivosti in dopolnili program (z dvigalnimi napravami in orodji za tlačno litje), pomembni pa so tudi kadri, usposobljeni za delo za programa strojogradnje in orodjarstva, ki jih delovni organizaciji manjka.

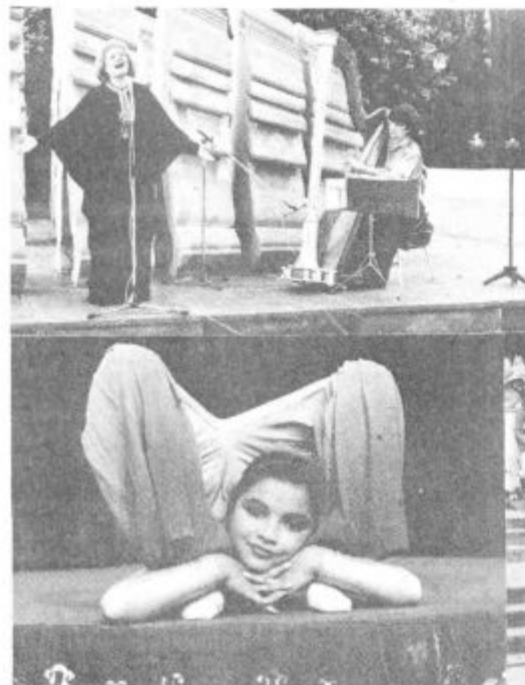
S 1. julijem so, kot je znano, prevzeli od EKO programa orodjarstva in strojogradnje, prišlo pa je tudi do združitve spremljajočih dejavnosti. Do srede 1989. leta dela polovica zaposlenih na mehanski obdelavi še v starih prostorih v EKO; tisti, ki so zaposleni v orodjarni in na montaži, pa že delajo v prostorih Gorenje Procesna oprema. Čez leto dni pa bodo preselili tudi stroje za mehansko obdelavo iz sedanjih prostorov Gorenje EKO v razširjene prostore delovne organizacije.

Hiteje do povezovanja zmogljivosti procesne elektronike

S sodelovanjem s Savinjsko šaleško gospodarsko zbornico si bodo v Gorenju Procesna oprema prizadevali, da bi napredovali tudi pri povezovanju zmogljivosti na področju procesne elektronike v občini Velenje, in sicer s skupnim načrtovanjem in izvajanjem razvojnih nalog. Pri tem imajo v mislih sodelovanje delovnih organizacij Gorenja Procesne opreme, REK — Elektrostrojne opreme in REK — Sipak.

Sicer pa se želijo v Gorenju Procesna oprema kar najhitreje usposobiti, in to na vseh področjih dela, organiziranosti in kadrov, kot nosilec strojogradnje in individualne proizvodnje v poslovnem sistemu Gorenje in širši družbenopolitični skupnosti. To naj bi, med drugim, omogočilo, da bi se delovna organizacija z aktiviranjem kadrovskih, finančnih in tehnoloških zmogljivosti, tako lastnih kot v drugih delovnih organizacijah Gorenja, lahko kar najhitreje prilagajala tržnim potrebam in uspešno uresničevanje naloge na področju strojogradnje in nudenja kompletnih objektov.

N. K.



Poletni kulturni utrip

Letošnje vroče poletje je kot naročeno za poletne kulturne prireditve, ki jih že nekaj let zapored pripravlja Kulturni center Ivan Napotnik. Največ dogodkov se sicer v sodelovanju z REK-om vrstijo na vrtu delavskega kluba, prizorišča pa so bila tudi v šostanjski cerkvi, na velenjskem gradu, v Domu kulture in v glasbeni šoli. Po številu obiskovalcev sodeč mesto v poletniškem času ne izumre, saj so vse prireditve — še posebej tiste na prostem — zelo dobro obiskovane. Dober obisk pa je tudi dokaz, da za kulturo niso primerni samo »hladni« letni časi in, da je program bržkone dobro izbran. V Kulturnem centru so se letos še posebej potrudili, izbrali so različne izvajalce (pravijo, da za vsakega nekaj), število prireditev pa je enkrat večje kot lani. Poleg

Ljubljane se lahko le še redkότεro slovensko mesto pohvali s tako pestro in obsežno poletno kulturno ponudbo.

Izbrali smo nekaj utrinkov, ki nazorno kažejo vso pestrost nastopov.

Mirjan Bohanec, sopran in Marja Mlinar harfa — navdušili sta tudi mimoidoče pred Delavskim klubom

Večeri kitare so že tradicionalni na velenjskem gradu. Na sliki eden izmed nastopajočih — Istvan Römer

Tole pa zmorejo kitajski akrobati Nastop Korejskega folklornega ansambla KANG SUN/YOUNG je bil zares čudovit

Večer z orglami si lahko v Titovem Velenju le redko privoščimo. Tokrat smo lahko prisluhnili zvokom, ki jih je iz orgel spretno izvajala Ema Zapašek

»NAS ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štiri-najstidnevnik »Saleski rudar«, kot tednik pa izhaja »NAS ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstič-Planinc, Bogdan

Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtrkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853 451, 856 955, 855 450. Brzjavni

naslov: Informativni center Velenje

Cena posameznega izvoda je 700 dinarjev. Mesečna naročnina 2.540 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 15.240 dinarjev, za tujino 25.900 dinarjev.

Zirom račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročanih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAS GLAS« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje

S sodobno opremo boljše usluge

Po lanskem zaključnem računu se je Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje očistila vseh bremen preteklosti. Pokrili so vse negativne tečajne razlike iz najetih tujih posojil in tudi vse tekoče stroške. Ob tem pa jim je ostalo, po oblikovanju skladov, še za 1,6 milijarde dinarjev revalorizacijske rezerve za letošnje leto.

Start v to leto je bil torej sorazmerno ugoden. In kakšno je letošnje poslovanje?

»Ne najboljše!« pravi direktor Tone Vrhovnik. »Denarna sredstva so se močno podražila, na drugi strani pa nas omejuje kreditno monetarna politika, ki omejuje plasmaje sredstev, tako da smo jih lahko v prvem polletju povečali le za 30 odstotkov. Poleg tega pa je začela narodna banka uravnavati količine denarja v obtoku in predpisuje obvezno rezervo, ki pa je neobrestovana in predstavlja tako likvidnostni kot dohodkovni izpad. Kljub vsemu temu pa je naša banka poslovala ob polletju pozitivno, s približno 30 milijoni pozitivnega učinka.«

Ena najpomembnejših nalog bank je bilo zagotavljanje likvidnosti njenih ustanoviteljc in to ni bilo enostavno, posebej zato, ker jim je, kot smo omenili, kreditno monetarna politika dovoljevala le 30 odstotno povečanje plasmajev. Povpraševanje po

kreditih pa je bilo veliko, zato so pridobivali določene limite še od drugih bank. Vpeljali so tudi bolj dinamično kreditno politiko in od marca naprej kreditirajo tudi izplačila osebnih dohodkov. Ponovno odkupujejo tudi menice, saj organizacije združenega dela gotovinskih plačil skoraj ne dobivajo več in so zato pogosto brez sredstev. Tone Vrhovnik ocenjuje, da so na tem področju v celoti zagotovili potrebe svojih ustanoviteljc.

In kaj meni o obrestnih merah?

»Banka je in mora biti zainteresirana, da pridobi čim več hranilnih vlog in zaradi tega smo vsakozi zastopali stališče, da naj varčevalci dobijo višje obrestne mere, najmanj revalorizacijske. V tem trenutku pa nikakor ne moremo biti zadovoljni, da imamo pri obračunu obresti hranilnih vlog toliko različnih sistemov.«

Se posebej veliko težav so imeli v preteklem mesecu, ko je nastal

velik razkorak med obrestnimi merami na vezane depozite in kredite. Slednje so obračunavali po 231 odstotni obrestni meri, vezane vloge pa po 895. Razliko, ki nastaja tu, mora banka pokriti v breme lastnega uspeha. Prepričani pa so, da se bo ta razkorak med obrestmi že v naslednjih mesecih zmanjšal.

Poslovanje banke postaja vedno bolj obsežno, pa tudi vse bolj zapleteno. Brez sodobne računalniške opreme nikakor ne gre. Tega se v Ljubljanski banki Temeljna banka Velenje zavedajo, zato svoje poslovanje nenehno posodablajo. Že v eni prejšnjih številkih našega tednika smo pisali o samopostrežnem informacijskem sistemu, ki je zaenkrat namenjen lastnikom žiro računov. Sedaj postavljajo sistem s pomočjo katerega bodo podatke organizacij združenega dela zajemali kar v SDK in bo tako odpadlo dodatno delo. Sirijo tudi informacijski sistem na področju literature. Povezali so se z mariborsko univerzitetno knjižnico. To pridobitev bo lahko s pridom izkoristilo tudi naše gospodarstvo. Izboljšali bi radi tudi terminalno poslovanje z občani, tu pa je ovir veliko, predvsem s telefonskimi linijami.

M. Zakošek

Šaleško ekološko društvo

»Sram me je, da pripadam generaciji, ki jo imajo mladi za sebično«

Ekološko gibanje se je v zadnjih dveh letih v Šaleški dolini močno razmahnilo. Pogosto so bile postavljene tudi zahteve po organiziranem delu, po oblikovanju Šaleškega ekološkega društva. Takšna zahteva je bila posebej odločna na zadnjem ekološkem shodu v Titovem Velenju, pomladi letos. Posamezniki, ki so se že doslej veliko posvečali vprašanjem s tega področja, so poskrbeli, da je bil ta sklep hitro uresničen. 5. junija letos je bilo v Zavodnjah ustanovljeno Šaleško ekološko društvo s konkretnimi in obsežnimi nalogami.

Za predsednico društva so izvolili učiteljico Marijo Savor, ki sodi med tiste Velenjčane, ki so se doslej ekologiji najbolj posvečali in imajo največ zaslug za doseženo stopnjo ekološke osveščenosti v naši dolini.

Marija je doslej delala predvsem z mladimi. »Učence je najprej motilo tisto kar so videli. Opozarjali so na smeti, ki so jih sami pobirali. V zadnjem letu pa so postali bolj črnoledi, bolj razmišljujoči. Niso obremenjeni z denarjem. Kritični so in objektivni. Včasih je človeka kar sram, da pripada generaciji, ki jo mladi vidijo kot sebično, ki je pripravljena za svoje dobro žrtvovati njihovo

prihodnost.« pripoveduje Marija o izkušnjah pri delu z mladimi.

Njihova razmišljanja so res pogosto črnogleda saj ugotavljajo, da njihova mladost ni brezskrbna. Bojijo se prihodnosti v naši dolini in sprašujejo, kaj bo, ko bo zmanjkalo premoga, ko bodo izginili gozdovi...

»Vse to pa se ne sme zgoditi.« pravi Marija Savor. »Storiti moramo vse, da mladim povrnemo vero v prihodnost, da jim ohranimo zdravo naravo.« S tem stavkom pa bi lahko najbolj kratko in jedrnatopisali sicer obsežen delovni program Šaleškega ekološkega društva. Dopolnimo ga le še s tole Marijino mislijo:

»Ljudi moramo osvestiti za sožitje z naravo, da ne bomo več sami sebi žagali veje na kateri sedimo. Seveda pa imamo tudi številne zelo konkretne naloge. Spremljati moramo vse, kar se v družbi dogaja na področju ekologije ter dajati na to pripombe, predloge, pobude. Na slehernem koraku moramo opozarjati kakšne posledice imajo različne odločitve na našo prihod-



Predsednica Šaleškega ekološkega društva Marija Savor

nost.« V zadnjem obdobju so se člani društva še posebej poglobili v spremembe srednjeročnih in dolgoročnih republiških planov in pripravili številne pripombe, s katerimi so »oborožili« naše delegate.

Največ težav imajo pravzaprav s pridobivanjem informacij. Če jih dobijo prepozno, so lahko prepozne tudi njihove reakcije. In odvisni so predvsem od informacij, ki jih dobijo od svojih članov, pa tudi drugih občanov, ti pa se morajo spet po svoje znati. Debate v raznih vodstvenih strukturah so najpogosteje zaprete, časopisi pa velikokrat poročajo potem, ko so pošamezne odločitve že potrjene. Ekološka društva očitno še nimajo primerne statusa in tudi na tem področju jih čaka še veliko trdega dela.

Najbolj temeljito spremljajo člani sedaj uresničevanje nalog s področja ekologije, ki so si jih zastavili tudi v občinski resoluciji. »Ocenjujem, da je bilo v zadnjem obdobju v občini veliko narejenega. Osebnostem sem zadovoljna, čeprav moram poudariti, da se vsi člani društva s takšnim mnenjem ne strinjajo.« pravi Marija Savor. »Z ekološkimi vprašanji se uadam že 12 let in moram reči, da smo doslej govorili bolj v prazno, zdaj pa je v dveh letih narejen ogromen korak in upam, da bomo v občini s takšnim tempom probleme reševali tudi v prihodnje.«

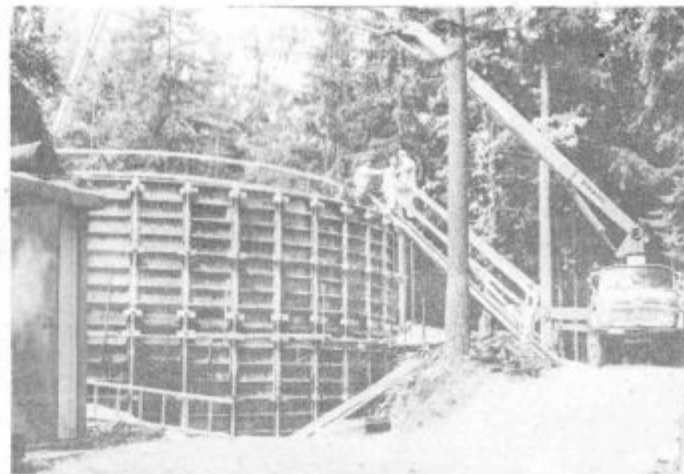
Vsem tistim, ki jih to področje dela zanima, ki bi tudi sami radi pripomogli, da bi ekološka vprašanja hitreje razreševali in preprečili nadaljnje onesnaževanje, naj povemo, da so jim v društvu odprta vrata. Včlanite se lahko vsak ponedeljek od 18.30 do 19.30 v prostorih Kinološkega društva Šaleška 2. Seveda pa bodo veselili tudi vsake informacije, ki jim jo bodo posredovali občani.

Mira Zakošek

Plače padajo

Osebnih dohodkov nam v tem letu sicer iz meseca v mesec narasčajo, vendar počasneje kot življenjski stroški. Tako so nam ti v petih mesecih letošnjega leta realno upadli skoraj za 15 odstotkov. Maja je znašal povprečni osebni dohodek na zaposlenega v gospodarstvu občine 582 tisočakov, v negospodarstvu pa 570 tisočakov. Povprečje letošnjega prvega polletja pa znaša v gospodarstvu 515 tisočakov, v negospodarstvu pa 522 tisočakov. V gospodarstvu so se plače povečale do polletja za 127 odstotkov, v negospodarstvu pa za 128 odstotkov. V Sloveniji pa je znašal povprečni osebni dohodek za maj v gospodarstvu 533,9 tisočakov, v negospodarstvu pa 669 tisočakov. (mz)

Še rezervoar in Šentilj bo imel vodo!



V Kavčah gradijo delavci Vegrada rezervoar, ki bo napajal tudi vodovodno omrežje v krajevni skupnosti Šentilj, kjer so ta obsežna dela v zaključni fazi. Investicijska vrednost rezervoarja znaša okoli 400 milijonov dinarjev. Z gradnjo so začeli sredi junija, končati pa jo morajo v treh mesecih. (mz)

Kamp »Menina« Rečica ob Savinji
Obeta se dobra sezona

Mozirje in vsa Gornja Savinjska dolina sta že nekaj let v poletnih mesecih v povsem novi turistični podobi, zahvaljujoč skoraj izključno novemu avtokampu »Menina«, ki sta ga kot skupno obratovalnico odprla in ga zdaj uspešno vodita Jože Borštnar in Maša Valentiničič. Trgovine, gostišča in turistične ter kulturne prireditve, vključno z domačimi vesellicami, obiskujejo turisti iz Nizozemske, Nemčije ter Belgije. Takšen sestav turistov je namreč v kampu.



Vtis urejenosti in domačnosti že ob vstopu v kamp »Menina«

Po besedah Jožeta Borštnarja, ki sicer ni napovedoval rezultatov letošnje poletne sezone, so se Nizozemcem letos pridružili tudi Belgijci, ostalih turistov je manj. Oba lastnika kampa še vedno previdno gledata na končni uspeh »letine«, saj se situacija lahko hitro menja. Resnejša ohladitev in deževje prežene »kamperje« in načrti gredo po vodi. Precej pa vendarle povedo dosesednji podatki, lepo vreme in že prej omenjeni turistični utrip. Sredi julija je kampiralo v Menini okrog 400 gostov, kar je nekaj več kot lani v tem času.

Vtis ob obisku kampa pa je za naše razmere — enkratno. Urejenost, možnost rekreacije in športa, gostinska ponudba in brezhlebnost informativno recepcijska služba. Obisk kampa bi lahko bil tudi za domačine prav prijetna sprememba, ali vsaj vtis, kako se da urediti turistično poslovanje tudi pri nas, — če je dovolj poslovnosti, delovne zagnanosti, stroke in idej. Kamp obratuje od 15. maja, odprt pa bo še do 30. septembra.

Jože Miklavc

Tabor v Ribnem

Taborjenje — krona taborništva

S četrto izmeno tabornikov iz naše občine, se je v nedeljo, 31. julija »zaprla« poletni tabor v Ribnem pri Bledu. Velenjski in Soštanjski taborniki so tako že 21 leto bivanja v tem čudovitem gorskem okolju zaključili uspešno, predvsem pa v enkratnem razpoloženju, ki ga je poleg ostalih pogojev bivanja in življenja v naravi omogočalo lepo vreme. Previdnost, disciplina, spoznavanje naravne nevarnosti, pogoji življenja v naravi in z naravo, gojenje tovarštva, ki plemeniti našo družbo, ki krepki prijateljske vezi in uči za življenje v naravi, skrbi za rekreacijo in pomeni delovnemu človeku ter mladini pomembno obliko sprostitve.

Ko smo se oglasili v Ribnem z delovno nalogo »informiranja in obveščanja«, smo se srečali z zadnjo izmeno tabornikov, v okviru letovanja pri Občinski zvezi tabornikov Velenje, s taborniki taborniškega oddreda »Pusti grad« iz Soštanja. Njihov vodja taborjenja, tovarišica Teja Podgoršek je lahko povedala le najboljše, v glavnem pa je želela odstopiti besedo tabornikom samim. Povedala je le, da je ozračje v taboru enkratno, da ni bilo poškodb in nezgod, taborniki niso imeli težav s hrano, v glavnem so bili s hrano in kuharico zelo zadovoljni. Disciplina v taboru je bila že tradicionalna odlika, tokrat še posebej za zgled. Taborniški starešine in tehnično osebje so odlično opravljali naloge, malo jo je »zakuhala« le kombibus, ki je odpovedal brez predhodne napovedi. A iznajdljivi taborniški ekonom Vili je razrešil tudi takšen tehnični rebus.

Po besedah tovarišice Podgoršek je taborjenje krona vseh letošnjih aktivnosti taborniških organizacij in je v lepem vremenu nagrada za ves trud tabornikom. Življenje v taboru in ob tabornem ognju, kopanje, športne aktivnosti, planinske ture, orientacijski pohodi, družabne igre, ogled turističnih prireditev in bivanje v ambientu neokrnjene narave, so prav gotovo življenjske prvine, zaradi katerih velja postati tabornik. Ob razmeroma nizkih stroških bivanja pa je taborjenje najcenejši dopust, ki bi ga najstarejši namenjali otrokom po celoletnem napornem delu v šoli.

Naključno smo izbrali nekaj tabornikov in se še z njimi pomenili o življenju v taboru. Optimizem, zadovoljstvo in navdušenje je kar velo iz njih, saj tiste drobne nezgode in prijetljaje kaj hitro pozabijo. Takole so nam pripovedovali:

KLEMEN ROŽIČ, 10 let, iz Podkrajja (OŠ Pesje): »Že tretje leto sem tu v Ribnem in želim si še priti. Lepo je ker imam veliko prijateljev in se veliko naučim. Naša četa, ki deluje v šoli v Pesju, spada pod taborniški oddred »Pusti grad« Soštanj, tako sem se znal med taborniki iz vseh krajev Šaleške doline. Ja, najbolj me veselijo taborniške veščine. Naredil sem že

»pevca« ter »partizanskega kurirja«. Kaj posebnega se mi ni zgodilo, le ko sem disciplinirano spal, so me nebodijihreba »cimri« s posteljo vred »hebal«. Ob tabornem ognju sem pel in rad bi še velikokrat prepeval med tovariši iz tabora. Tovarišica Teja meni, da bi lahko postal tudi vodnik.«

TANJA HOLČER, 13 let iz Soštanja (OŠ B. Röck Soštanj): »S taborniki sem preživela kar 30 dni že lani, tako bo tudi letos, saj grem iz Ribnega še v Savudrijo. Tabornica sem že šest let in mislim, da sem se taborništvu



Ob »zboru« vlada v taboru taborniški red

zapisala za vedno. Pridobila sem si tudi že prvo »zvezdo« za znanje v taborniških veščinah in tekmovanjih. Kot vodnica, ki tokrat nisem na tej dolžnosti, sem se seznanila z vsemi opravili in nalogami v zvezi s taborništvom, za napredovanje pa si bo potrebno pridobiti še novih znanj in »delovnega staža«. Najbolj naporno in odgovorno je stražarstvo v nočni izmeni. Med najzanimivejše dogodke tega taborjenja pa gotovo sodi planinski pohod preko Komarče na Triglavsko jezera, Planino Jezero, Vogar do Stare Fužine. In pa seveda tabor-

jo, da bi se spozabil. Marsikomu to ne uspe, posebno ne tistim jezičnim. Imel pa sem tudi čast, da sem dvigoval slovensko zastavo na jambor. To sem si zaslužil z vestnim delom ter pridobivanjem še ene veščine — športnik. Vodnica Saša Grazer iz Soštanja nas lepo pripravlja na veščine, zato ni težav na izpitu. Pa tudi razumemo se zaradi tega dobro. Tabornik sem že tri leta in kot ZEKO (taborniško ime), moram po potrebi dobro teči. V Ribnem pa še pridem, če bom le lahko.

Jože Miklavc



Klemen Rožič, Tanja Holcer, Jože Poznič, Borut Janko

Ignac Kranc

Gosta hitro izgubiš

Dejali so mi, da je Ignac Kranc, kot natak v hotelu Paka znan po imenu Nace, eden najboljših in najbolj prijaznih natakarjev. Po njegovem toplim in prisrčnem pozdravu sem temu takoj verjela.

Pogovarjala sva se o njegovem delu — 24 let že dela kot natakar v Paki. Dolga doba je to, vmes se je marsikaj spremenilo, le njegova ljubezen do tega poklica ostaja.

»Časi so taki, da tudi v našem poklicu prihodnost ni več svetla. Pravzaprav mislim, da je precej zapostavljen, skorajda bi lahko govorili o predrugečnjem znanega reka: »Če se ne boš pridno učil, boš pa gostinec.« A ni tako. S strokovnim kadrom bi se v gostinstvu dalo še marsikaj izboljšati. Pri nas je močna fluktuacija — novinci pridejo, se izučijo, pa spet grejo; največkrat za boljšim zaslužkom in delom tja, kjer so sobote in nedelje proste.«

Ob stanju v našem gospodarstvu in poudarjanju pomena turizma pogostokrat pozabljam na gostinstvo. Ignac Kranc pravi, da tudi v velenjski občini ni pravega posluha za to. Sicer pa se ob padanju kupne moči zmanjšuje tudi promet v gostinstvu in si je treba prizadevati za vsakega gosta.

»Gosta mimogrede izgubiš, pridobiš pa ga zelo težko,« pravi in dodaja, da imajo kljub vsemu še veliko stalnih gostov, ki se radi vračajo, kar gotovo daje misliti o kvaliteti postrežbe.

»Gostov je sicer manj, a so se »popravili«. Skorajda ni več pretepev in razgrajanj, situacija se je močno izboljšala — sicer pa raje ne hvalimo dneva pred večerom...« malce hudomušno dodaja.

V gostinstvu je Ignac Kranc preživel več kot polovico svojega življenja; ostalo mu je veliko spominov, eden najdražjih pa je gotovo tisti, ko je stregel



Ignac Kranc

maršalu Titu ob enem njegovih obiskov v Titovem Velenju.

Sicer pa pravi, da se od gostinstva še ne namerava posloviti: »Z veseljem opravljam ta poklic, sicer bi ga že zdavnaj opustil. Bili so še vse drugačni časi, prihajalo je do kriz, a do zdaj nisem imel večjih težav, da bi me od njega odvrnili — seveda pa ne smeš biti malenkosten.«

Dokler mi bo zdravje služilo, gostinstva torej ne nameravam zapustiti.«

Melita Berzelak



Lokostrelci iz Gornjega grada so vse bliže evropskemu in svetovnemu vrhu

Lokostrelstvo

Gornjegrajčani v svetovnem vrhu

S kančkom krivde bo treba priznati, da smo dejavnost in uspehe gornjegrajskih lokostrelcev nekoliko zanemarili, kar pa ni vplivalo na njihove izjemne dosežke, ki jih nenehno potrjujejo in stopnjujejo. Pomudimo se torej za danes le pri uspehih. Najprej so bili izjemno uspešni na državnem prvenstvu, kjer so med drugim osvojili kar pet naslovov državnih prvakov.

Zmagali so Katja Čavničar in Neni Filač v pionirski konkurenci, Simona Fale in Janez Presečnik v mladinski ter Marinka Čavničar pri članicah. Julijana Zerovnik je bila druga pri članicah, Žare Kranjc pa tretji pri članih.

Še bolj odmevni so bili njihovi uspehi na svetovnem prvenstvu lokostrelcev v disciplini H + F, ki je bilo v prvi polovici julija v Bolzanu. Pravzaprav je bilo to 10. evropsko in 11. svetovno prvenstvo v tej lokostrelski disciplini, na katerem je nastopilo 134 tekmovalcev iz 22 držav. Jugoslovanska reprezentanca je osvojila 7. mesto in pri tem premagala celo reprezentanci ZDA in Velike Britanije, zelo uspešni pa so bili njeni člani iz gornjegrajskega kluba. Simona Fale je osvojila tretje mesto na evropskem in sedmo na svetovnem, Marinka Čavničar je bila dvanajsta in štirinajsta, Žare Kranjc pa 18. na evropskem in 20. na svetovnem prvenstvu.

»Veseli četrtki« v Šmartnem ob Paki

Pred kratkim smo pisali o počitniških dejavnostih, ki jih organizira velenjsko društvo prijateljev mladine vsako dopoldne na otroškem igrišču.

V Šmartnem ob Paki se takšna praksa dosedaj ni obnesla. Lani se je namreč dogajalo, da so ob dogovorjenem času prišli dva ali trije otroci ali pa ni bilo nikogar.

Zato so se letos lotili stvari drugače. Organizirali so t. i. »Veseli četrtki«. Enkrat na teden (ob 16. uri) tako članice DPM pričakujejo otroke na igrišču za vrtcem. Zaposlijo jih z najrazličnejšimi aktivnostmi — od športnih do ustvarjalnih; če bi bilo otrok več, pa imajo pripravljene tudi razne tekmovalne igre.

V vročih dneih se otroci sicer

raje odpravijo na kopanje za Savinjo, toda prizadevne članice DPM, ki je znova oživilo svoje dejavnosti, kljub temu vabijo vse otroke (ne samo najmlajše), da se jim pridružijo. Hkrati zagotavljajo, da ti popoldnevi niso kot dopoldanski vrtci, marveč so zares sproščeni in zabavni.

Otroci, dobimo se ob četrtkih ob 16. uri za vrtcem v Šmartnem ob Paki.

Na sliki: Tudi tovarišice se igrajo zraven...

MB



Obiskali smo Gregorja

Tokrat smo pozvonili pri družini Ljubičič na Foitovi deset v Titovem Velenju. Pozdravil nas je glasen smeh devetnajstmesecnega fantka, ki je užival v otroški razposajenosti sredi kupa igrač ob skrbnem očesu babice, ki ga varuje. Vse lepo in prav, zakaj torej ta prispevek?

Najprej pa se pomudimo pri Jožki Dolinar, pomočnici ravnateljice VVZ za pedagoške zadeve, ki je prijazno pojasnila...

»Pregledali in proučili smo vse prošnje za sprejem otrok in kot kriterije upoštevali predvsem: socialni status družine (npr. dohodek staršev), ali je mati samohranilka in če ima družina že v varstvu kakšnega otroka. Prizadevamo si namreč zagotoviti varstvo za oba otroke v družini, tako da je problem na enem naslovu dokončno rešen.« Glede zavrnjenih prošnji pa pove: »Staršem smo sporočili, da njihovega otroka ne moremo sprejeti v VVZ s prvim septembrom. Vendar, da bomo prošnje ponovno pregledali avgusta in če bo dovolj prostora, otroke sprejeli že oktobra.« Kako boste lahko zagotovili prostor mesec dni kasneje, se povprašamo in tovarišica Dolinarjeva odgovarja: »Po vsakoletnem vpisu imamo tudi deset do petnajst odstotni usip. Eden izmed glavnih razlogov je razporejanje otrok za varstvo. Starši želijo imeti svojega malčka namreč v najbližjih oddelkih VVZ. Tako se večkrat zgodi, da mesto v bolj oddaljenem vrtcu ne sprejemo.«

Zavrnitev te prošnje in ostalih petnajstih za sprejem v VVZ torej ni dokončna,« pravi Dolinarjeva in poudarja, da bodo storili vse, da čimprej zagotovijo var-

stvo tudi tem šestnajstim, najmlajšim nesprejetim otrokom.

Od te podrobnejše pojasnitve, ki je nujna — da ne zaidemo v enostranske razlage dogodkov, ki povsem objektivne nikoli ne morejo biti, lahko pa so vsaj resnično ljubne — se vrtno nazaj k družini Ljubičič. Babica sedi, striček in mamica ter Gregor — to so stanovci dvoinspolsobnega doma na Foitovi. Imajo en sam, velik problem: varstvo otroka. Kako so si pomagali do sedaj?

Mamica Ksenja je samohranilka, tako pri varstvu ne more sodelovati Gregorjev očka. Njegov dedi je resda že v pokoju, vendar je bolan in velikokrat dlje časa preleži v bolnišnicah. Ostane še babica, Ksenjina mama, ki je Gregorja vseskozi varovala, tudi zdaj še to počne, a vse težje.

»Vedno bolj sem utrujena od teh obveznosti, ki terjajo zdravega človeka; dvoimensko delo v službi in varstvo vnučka je namreč zelo naporno,« pravi babica Bosiljka. S Ksenjo pazita na Gregorja sami, odvisno od delovnih izmen v službi. Ksenja je zaposlena v temeljni enoti Ljubljanske banke, mama pa v Elektrostrojni opremi. Teden dni pazi malčka dopoldne njegova babica, naslednji teden dopoldne preživi z mamico in popoldne z babico. Stiska nastane, ko je devetnajstmesecen otrok v stanova-

nju sam približno dve uri, natančneje od 11.30 do 14.30. Ob pol dvanajstih namreč odide v službo Ksenja in ta čas naj bi ta živahen fantek spal...

Lahko bi še zapisali kakšno misel družine Ljubičič, ki jo zanima tudi »kakšni so kriteriji za sprejem otroka v varstvo, če samohranilki zavrnejo prošnjo...«

Ti napisani mozaikni kamenčki težko prikažejo celotno podobo tega problema, ki verjetno ne domuje samo pri Ksenji. Ostalih družin, ki niso dobile varstvo za

otroka v vrtcu zaenkrat nismo obiskali. Večina se je verjetno že kako »zmašala«, mnogi med njimi in v drugih mladih družinah pa tudi strahoma preživljajo ure v službi in se vprašujejo, če njihov otrok resnično spi, ali sam v stanovanju počne kaj drugega?

Vse več pa je tudi takšnih mladih družin, ki si zaradi visokih cen sploh ne morejo privoščiti zasebnega varstva ali mesta za svojega malčka v vzgojno varstvenem zavodu.

pb

Gremo na Triglav

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje organizira dvodnevni planinski trim pohod na Triglav. Pohod bo prilagojen tako, da bodo lahko vsi udeleženci dosegli najvišjo goro v Jugoslaviji, predvsem pa tistim občanom, ki še niso bili na vrhu.

Odhod avtobusa bo v soboto, 27. avgusta 1988 ob 5. uri izpred Rdeče dvorne v Titovem Velenju. Peljali se bomo na Pokljuko, do vojaške Kasarne. Od tu nadaljujemo peš čez Rudno polje, Studovski preval do Vodnikove kočice na Velem polju (približno 3 ure hoje). Po krajšem počitku pri koči nadaljujemo pot na Konjsko sedlo in do doma na Planiki (približno 1,30—2 ure hoje). Tu imamo prenočišče, vendar, če bo vreme ugodno se še isti dan povzpemo na sam vrh, v nasprotnem primeru pa drugi dan v zgodnjih jutranjih urah, saj je po navadi lepši razgled s Triglava zjutraj. Po počitku in planinskem krstu za vse, ki so prvič na Triglavu, se preko Malega Triglava spustimo do doma na Kredarici, od tu do Vodnikove kočice in po isti poti na Pokljuko.

Pripravili smo tudi svečan zaključek v Ribnem pri Bledu, kjer se boste pri velenjskih tabornikih odpočili in krepko okrepli.

Prihod v Titovo Velenje bo v nedeljo, 28. 8. 1988 okoli 21. ure.

Cena planinskega trim pohoda je 28.000 din. V ceno pohoda je vključeno vodstvo, prevoz, prenočišče ter zaključek v Ribnem.

Prijavite se lahko na ZTKO občine Velenje, Foitova 2, Titovo Velenje, od 12. 8. do 23. 8. 1988 vsak dan, razen sobote, od 7. do 14. ure, ob sredah od 7. do 16. ure.

Število prijav je omejeno. Za planinski trim pohod je potrebna planinska oprema, dobra obutev, nekaj perila za preoblečilo, pelterina in hrana iz nahrbtnika.

Nikakor pa ne smete pozabiti veliko dobre volje.

Če bo v soboto deževalo pohod ne odpade!

Uspešni v Šmartnem ob Paki

Kmalu izpolnjene vse naloge

Aprila 85. leta so se krajin Šmartnega ob Paki na referendumu izrekli za četrti samoprispevek, katerega obdobje se počasi preveša h koncu. V kolikšni meri so načrti, ki so jih zastavili pred tremi leti, uresničeni?

Spisek izpolnjenih nalog je kar dolg: od financiranja opreme za potrebe zdravstvenega doma, zaključnih del pri obnovi kulturnega doma, vodooskrbe vodovodnega rezervoarja v Velikem vrhu, izgradnje rezervoarja Trije potoki—Gneč—Slatine do asfaltiranja številnih krajevnih in lokalnih cest manjšega pomena v Malem in Velikem vrhu, Gavcah, Podgori in Slatinah.

Vodovod Veliki vrh—Gavce—Mali vrh je v zaključni fazi, voda naj bi stekla po ceveh v roku enega meseca. Prav tako bodo v tednu dni končana dela na cesti v Slatinah, ki je najdaljša cesta, katere gradnja je bila predvidena s sredstvi četrtega samoprispevka (1700 metrov). V gradnji so avtobusna postajališča v Rečici in Šmartnem ob Paki, ki naj bi bila dograjena v maju prihodnjega leta.

Tako je ostal v programu le še približno kilometer manjših cest in izgradnja PTT omrežja v Šmartnem in Letuše (telefonska centrala), za kar pa že pripravljajo vso lokacijsko-tehnično dokumentacijo, da bi lahko v začetku leta 1989 začeli z izvajanjem del.

Spomladi prihodnje leto bodo verjetno že delali po dodatnih programih za izvajanje četrtega samoprispevka, ki predvidevajo ureditev mrliške vežice, rekonstrukcije cest, ki do sedaj niso bile zajete v programu in izgradnjo mostu v Slatinah.

Nasteta dela niso bila izvedena le na podlagi sredstev iz samoprispevka, veliko je bilo namreč tudi prostovoljnega dela krajanov — k 222 milijonom dinarjev, kolikor so znašala dela v letih 86 in 87, so krajin prispe-

vali približno 29811 delovnih ur. Tako s svojim delom pomagajo pri izgradnji ceste tudi krajin Slatin, kjer bodo dela — kot že omenjeno — v kratkem zaključena.

To so misli enega od njih, Martina Berzelaka: »Z deli za to cesto smo pričeli že maja in smo do sedaj opravili približno 600 delovnih ur — v glavnem smo vsa fizična dela opravili sami. To je kar veliko, če vemo, da nas od 55 uporabnikov te ceste, ki sicer niso od tu, pa imajo ob njej svoje parcele, dela le deset.«

Ena največjih pridobitev Šmartnega ob Paki pa je gotovo izgradnja lokalne ceste skozi naselje. V zadnjem času je to postala nujnost, saj se je ob izgradnji šaleške magistrale in odpravi ozkega grla v Paški vasi povečal promet. Tako je cesta zdaj razširjena, zgrajeni so pločniki, čez pas pa bo stalo tudi drugo avtobusno postajališče.

Predračun za cesto (brez avt. postaj) je znašal 340 milijonov dinarjev (večino sredstev je prispevala SIS za ceste občine Velenje in pa posamezne delovne organizacije), vendar pa bo ob podražitvah, težavah z lastniki zemljišč in odškodninah, znesek višji.

V prihodnosti je predvidena še obvoznica, ki naj bi šla mimo Šmartnega, ob reki Paki, vendar so to zaenkrat le načrti.

Kar je bilo načrtovano, je torej v glavnem končano (razen telefonije, za katero pa se že vršijo vse priprave). Ob koncu prihodnjega leta se bodo krajin Šmartnega ob Paki tako lahko pohvalili z uspešnim samoprispevkom obdobjem.

Borut Cigala

Planinstvo združuje

Njegova planinska pot še ni dolga (saj je še mlad), je pa bogata. Od ustanovitve planinske sekcije v Šmartnem ob Paki je Borut Cigala njen dejaven član; po dveh mandatih, ko je opravljal funkcijo njenega podpredsednika, je leta 1986 postal predsednik. Za svoje požrtvovalno delo je dobil priznanje Planinskega društva Titovo Velenje in bronasti častni znak Planinske zveze Slovenije.

Njegovo navdušenje za planinarjenje izvira iz Logarske doline, od koder je njegov oče. Tako — pravi — je že zelo zgodaj rad opazoval, čeprav takrat še ni pomislil, da bi kdaj plezal nanje. Resno je začel hoditi v hribe v srednji šoli in ko je kot študent v Mariboru imel za to malo več časa. Tako je najprej prehodil in preplezal Savinjske Alpe in nato (razen redkih) vse slovenske vrhove po vrsti. Ta čas že drugič dela slovensko planinsko transverzalo.

Začetek njegovega zares aktivnega planinarjenja je povezan z letom 1980, ko je šel na zaključni izlet s šmarskimi planinci — tako so postali nerazdružljiva planinska družina. Še ko je služil vojaški rok, je dopust izkoristil za pohod na Triglav.

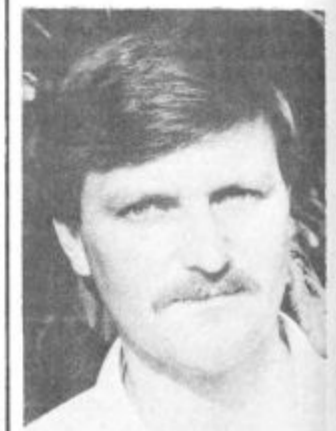
Leta 1986 je — kot rečeno — postal predsednik mlade planinske sekcije v Šmartnem ob Paki (kar je še zdaj). V tem času so ti obnovili svojo sobo in redno organizirali izlete po slovenskih gorah, tako da so vsakemu omogočili opravljati slovensko planinsko pot.

Sam pravi, da sta mu (zdaj, ko je slovenske gore »dal skozi« po dolgem in počez) najljubši Ojstrica in Korošica, kamor se je pet ali šest let vzpenjal večkrat na leto. In pa okolica Triglavskih jezer, najlepši kraj naših gor.

»Planinstvo je ena najbolj množičnih rekreacijskih dejavnosti. Delo društev temelji na ljubiteljski bazi — delamo, ker ljubimo naravo, mir, ki ti ga dajo gore.

Poleg tega združuje ljudi. V

gorah pozdravi človeka, ki ga prvič vidiš in mu pomaga, če je v stiski — prav tako bo on pomagal tebi. Tam pozabiš na siceršnji tempo življenja, se psihično spočiješ, »navdušeno pripoveduje in še: »Če tri tedne ne grem v gore, mi že nekaj manjka.«



Borut Cigala

Kot predsednik planinske sekcije pa dodaja: »Želimo, da bi se nam pridružilo čimveč — predvsem mladih — ljudi. Sicer imamo precej članov, vendar med temi ni mladincev. Veliko je pionirjev, za kar gre zahvala Zdenki Verzelak, ki uspešno vodi planinski krožek na osnovni šoli.«

Problem je tudi v denarju, kajti planinarjenje je danes že zelo draga stvar. A kljub temu, zatrjuje Borut Cigala, prijatna in koristna.

Melita Berzelak



Mimoškarij

Iščemo lastnika strojev

Pred dnevi nas je naša stalna bralka opozorila, da že lep čas na odcepu cest Gaberke—Zavodnje stoji zapuščen bager.

Zapeljali smo se tja in ga poslikali (gornja slika), pa nas je pot mimogrede zanesla še do šoštanjskega nogometnega igrišča in tudi tamkaj smo lahko napravili podoben posnetek (spodnja slika). Ne vemo sicer kdo sta lastnika teh dveh, sedaj že močno zarjavelih in propadlih strojev, a dejstvo je, da takole naše, pa četudi odvečne mehanizacije, verjetno ne bomo puščali. Navsezadnje je v njej kar nekaj železa, če že ne rezervnih delov.

Ob vseh raznorodnih službah, pa je nekdo gotovo tudi odgovoren, da po naših travnikih ne ostajajo takšni stroji.

Vse skupaj je seveda še veliko huje, če sta ta dva stroja mogoče še vseeno uporabna.



Prebliski o varčevanju

Razumljivo je, da tanjša denarnica bolj varčuje. Še vedno je namreč potegnila — krajši konec;

Lahko bi privarčevali tudi veliko vode, če... če ne bi bilo mnogih, ki si po vsaki večji napaki — operejo roke;

Razsipnim posameznikom moramo čimprej ustaviti curek razsipništva. Še pred tem pa prekiniti njihov — mandat;

Ne združujmo več številnih nedelavnih in delavnih dni, sicer bomo še težje združili — konec s koncem;

Varčevali bomo tudi v šolstvu. Tudi s tem, da bo v klopih vse manj ponavljalcev. Podobno lahko storimo v gospodarstvu. Naj bo tudi tu v foteljih manj ponavljalcev;

V združenem delu so sredstva za reprezentanco vse tanjša. Najbrž zato, ker imajo potni nalogi in dnevnice vse bolj — debele razloge;

Če je varčevanje učitelj življenja — potem je moja denarnica že diplomirala;

P. S.



ZDAJ PA RES NE VEM: RENOVIRAJO GRAD, ALI PA SPET GRADIMO NOVO SKALANICO!

Pozabljenost in »pozabljenost«

Starejši zatrjujejo, da jim včasih »ponagaja« teta Roza, mlajši pa se izgovarjajo na zdajšnji ritem življenja, ki da je tak, da ga komaj še zmoreš. Pozabljenost pa je, kakorkoli jo že imenujemo, pozabljenost. Ni kaj!

Včasih smo se zabavali zaradi pozabljenosti pravzaprav le na račun »raztresenih« učiteljev in profesorjev. Dandanes pozabljenost pravzaprav nikomur ne prizanaša. So pa pozabljenosti raznorodnih vrst. Najraje pozabljamo dežnike, posebej še, če zunaj sije sonce, pa klobuke in kape, včasih tudi plašče (če jih po pomoti »ne zamujamo« za boljše). Solariji ponavadi »pozabljajo« doma naloge oziroma podpise na »priznanjih« (beri opominih in ukorih oziroma negativ-

nih ocenah). Na veselicah, včasih pa tudi ob drugi priložnosti, kak fant oziroma možki »pozabijo« na svoje dekle oziroma ženo... Da o pozabljenosti pri plačilu računov in drugih obveznosti, pa tudi pri plačilu v trgovinah, posebej ne govorimo...

Malce čudno pa je, če kdo pozabi — na primer na avtomobil. Vzrok za to mora biti zagotovo gromozanski, iskati pa jih je treba med zaljubljenostjo, preveliko zagledanostjo v kozarec ali... Že dalj časa trdimo, da avtomobil ni več luksuz, da ga rabimo vsak dan, da je takorekoč nepogrešljiva sestavina našega dela in življenja. Zato je kar zanimiva zgodba, ki jo je te dni pripovedovala občanka A. K. o pozabljenosti dveh (morda pa celo enega samega) lastnikov avtomobilov. Na parkirnem prostoru ob stanovanjskem bloku na Koroski cesti 29—31 sta že več kot deset dni »parkirana« (odstavljeni?) Zastavni kombi 850 AK, registrske številke CE 220

9., in »bolha«, Fiat 126, registrske številke CE 204 7...

Morda bo tole poletno kramljanje o pozabljenosti pripomoglo, da se bosta tista (oziroma tisti), ki sta pozabila (!) na avtomobila, vendarle spomnila nanju in ju odpeljala domov oziroma tja, kamor sodita. Ali pa bosta morda lastnika le izvedela, kje sta »časno izposojena« avtomobila (da bi avtomobila kdo iskal, ni bilo zaslediti). Občanka A. K. je dejala, da je razmišljala celo o tem, da bi objavila oglas o prodaji omenjenih avtomobilov, da bi morda »spomnila« lastnika, kje sta avtomobila »pozabila« in da bi ju vendarle kazalo odpeljati. Zanimivo, ni kaj!

Za konec samo to-le: škoda je, da tudi v Titovem Velenju nimamo »parkirane«, ki bi odvažal tudi »parkirane« (odstavljen) avtomobile na mestih, ki za to niso določena. Poznavalci razmer pravijo, da bi imel dela vsaj za en delavnik v tednu.

ANEKDOTA

V neki ameriški državi je ugledni senator Hodges nadziral največjo kaznilnico. Ravnatelj kaznilnice ga je naprosil, naj bi zbranim kaznjencem spregovoril nekaj besed, ki bi jim koristile v bodočem življenju. Hodges na govor ni bil pripravljen, vendar ga iz vjudnosti ni hotel odkloniti in je takole začel nagovor 700 kaznjencem: »Spoštovani državljani!»

Tedaj se je nenadoma domislil, da tako ni prav in se je popravil: »Dragi jetniški tovariši!»

Med udeleženci zborovanja je bilo slišati obešenjaško veselost, senator pa je poskušal ostati miren in je nadaljeval:

»Pravzaprav ne vem, kako naj vas imenujem. Toda zatrjujem vam, da sem zelo vesel, ko vas vidim zbrane v tolikšnem številu...«

Poletna vročica

Barva za vsako ceno

Uh, končno sonce dobro žge. Prav prija mi toplota, ki se po nogah razleže do trebuha in še navzgor, orosi blede čelo in s kapljicami spolzi med zgornje obline, ki kar drhtijo ob ultra vijoličnih žarkih. Takale sprostitvev pa je nekaj vredna. Stisnjena ob steno hiše, v samoti, in snamem še zadnjo krpico in uživam v seksu s soncem, z vročo poletno soparo. Hočem imeti malce barve, to kislino mleko je že odvratno.

Od premočne svetlobe in užitka mi je časopis padel po tleh, naj bo tam, veter ga je prelistal in šepnil besede užitka: »Sama, sama pod gorkim nebom, skoraj sama v vroči sopari...« Sama sem bila le nekaj trenutkov, kajti iz mojih sanj me je vrgel glas, »madonca gospa, nisem vedel da ste tu«, našega poštarja, ki ga je prinesel sam veter. Vedno namreč pribrenči s pokvarjenim mopedom, da vso ulico »v luft« vrže. Tokrat pa... ja, kje je že časopis... veter ga je dodobra prelistal po vrtu in ni bilo kaj pametnega v roke prijeti. Poštar je bil hitrejši, pomolil mi je »Nedeljca«, ki je bil kaj hitro na pravem mestu, v naročju, pod trebuhom, povsod, kjer so bile še trenutke prej oči našega poštarja.

»Samo trenutek...« in še preden sem se uspela pobrati, poštarja že nikjer ni bilo več. »Uh, kaj ga je bilo treba prav zdaj...« se mi je mešalo v osuplosti in celo prijetnem šoku. Barva pa je bila v trenutku na svojem mestu, predvsem na obrazu. Rdeča, seveda. Najbrž je tudi poštar spremenil podobo, kdo bi vedel...

Na morje sem prispela takó bolj blede. Lahko je tistim, ki prej seno sušijo in se jim barva kar nabere. Meni, delavki brez

zemlje pa je stvar z barvo bolj problematična. No, zato moram pač bolj pogosto na obmorsko sonce. V desetih dneh ne moreš vseh sončnih peg posesati, a to edino priložnost je potrebno temeljito izkoristiti. In sem jo...

Ker v bližini proletarskega letovišča, kjer smo imeli stanovanje ni bilo »najlon« plaže, je bilo potrebno nekaj dalj do obale, kjer so se kopalci sončili brez obleke. Če bi bilo potrebno dve uri peš, tokrat sem želela dobiti pravo barvo in to povsod. Od glave do pete. In sem jo!

Sončenje po navodilih iz Janinih nasvetov, ja kam pa prideš. Prvi dan največ deset minut z intenzivnim mazanjem. Pa, če še nimaš pri roki koga za mazanje... prav dolgočasni so ti nasveti.

Odločim se za svojo kuro. Ležem po okroglem pesku, zaprem oči in uživam v blaženem dopustu. Pogledi slučajnih nudistov me še vznemirjajo ne. Nag med nagimi pač ni kaj posebnega. Važno je, da se človek počuti svobodnega in da zajame v svoj radar čim več lumnov svetlobe, poslane naravnost od boga. Pogreje, kar topi odvečno smolo okrog bokov, kuha in zakuha.

Šele pljuski vode in lahni vetrci popravijo klimo. In spet se lahko kura ponovi. Saj se mi še nikjer ne pozna. Niti rdečice ni, kaj šele barva. Stisnem zobe, da se vročina umika mojemu prepotnemu telesu. Ura je točno napočena, ne dam se. Vsa razbeljena se potunkam v vodi, ki preplavi telo z valovanjem vseh telesnih sokov. Ohladi globoko, prav do dna telesa in prvi dan sončenja je za mano. Žal je to bil tudi zadnji dan.

Vsi jogurti in ribodermi niso zalegli, opeklin me ni rešil niti zdravnik, ki me je pregledal kar stoječo. Leči nisem mogla, kajti žarela sem kot kovaško ognjišče. Vročina, srbenje in stisnina sem nekaj solz. V ogledalu pa se je pozno ponoči pokazala barva. Škratna, kar na vijoličasto je vleklo. Res sem se smilila sem okrog sebe, a kaj potem. Potrpeti je bilo potrebno z vso kožo in tudi globoko v sebi.

Tri dni je trajala agonija opeklin in sončne alergije, tri dni sem prejemala injekcije s kalcijem in sinopenom (?), na vseh okončinah in oblinah so se pojavile mavrične barvice in za kovanec veliki zacečki od igel. »Kline pa takšne barve...«

Po nekajdnevem senčenju pod hrastom, ki mi je postal edini zaveznik v agoniji, sem se zavledela, da z zdravo-rjavo barvo ne bo nič. Ohupila se mi je še tista koža, ki je po prvem prežigu nekaj obetala. K vragu takšen dopust.

Utrujena sem se, le nerada, prikazala doma in med sodelavci, ki so menda pričakovali barvo Nšo Či ali Ribane, slonokoščen nasmeh sredi bkakrenega obraza. Bledikava, osušene in upadle kože sem opravila prvi ših bolj v papirje zakopana in s tiho bolečino v duši zavidala nekaterim, ki so se rodili samo za to, da bi imeli čudovito polt, kot za reklamo za mleko za sončenje...

»Ja, kakšna pa si, a še sploh nisi bila na morju.« in tako dalje so se posmihali znanci. Jaz pa sem jih po tihem klela. Včasih sem pošarbala, zdaj pa sem že v pravi formi in si mislim svoje. Toda, barve za vsako ceno si ne mislim več nabirati. Naj jo imajo drugi.

Bom rajši poštarja v senco povabila, saj pride vsak petek.

J.

POLETNA NAGRADNA KRIŽANKA

5

Rešitev »Poletne nagradne križanke 5« pošljite do ponedeljka, 16. avgusta, na naslov: Uredništvo NAŠEGA ČASA, 63320 Titovo Velenje, Foitova 10 s pripisom »Poletna nagradna križanka 5«.

Med reševalce bomo z žrebom razdelili tri denarne nagrade, in sicer: prva nagrada 5.000 din, druga in tretja nagrada 3.000 din.

NAŠ CAS	PUSČAVSKI RIS	PISATELJ DUJAN	DEL POSTELCE	MERA V GLASBI	STAPO-JUDOVSKI KRALJ
PRITOK SAVEJRI KRANJCI					
PISATELJ ŽIRASEK					
PREČEN DROG VRSTA BACILA					
					AVTOR R. NOČ
NAŠ CAS	LAHEN VETER	OBRAZ ZA RIBIŠKA PROIZVODNJO E-LEKTRIKE	GLAS PRI STRELU		MIKO MATUL LIKOVNICA V KUŠI
DEL TENIŠKE IGRE			ŠODJINA ŽIRATA NIKELD		GRELNİK ZA PARJE KOTLE
OTČICE V BUŠIŠK. ZALIVU				ROČ IZ US-LOČ PALICE REKA V ŽVICI	
LASULJA					VODNE ŽIVALI S RLEŠLAMI NASIREK
URADNI STIS			POŠKODBA TKIVA UŽIVALEC TUBAKA		ONDREJ NEPELA ZNAK ZA MNOŽENJE
NAŠ CAS	TUR. LINDSTVO V SZ DEL ARBECEDE				VZH BARVA ZA LASE PISATELJ CANETTI
ZADNJE TRIGLAVSKO JEZERO					DAR. LUKA NA OTOKU HONŠLI
AVSTRIJ. KANCLER (JULIUS)			ISENDOVA DRAMA	POKRAJINA V VI-ETHAMU	JUJINAM. KAMELA LUDVIK BURNIK
KRANJ			IZVEDENEC ZA ANALIZO BUCHWALD		
OTČAŠKA KAČA					ZDRAVNO NIAN ČIČ NADA UR. AR
					ŽITNA BODLEŽU
					LESEN NOSILEC
					NAŠ CAS 60 MINUT

Poletna nagradna križanka

Pravilna rešitev: slast, tlaka, valat, Anera, štrana, osp, osir, bi, sla, šato, ec, moli-tve, ajd, av, kaolin, Neven, Jakac, No, jv, sapa, lisi, Emir, Asinara, ar, pt, arara, tl, ikone, trema, Sadat, atlas

Nagrajenci: 1. nagrada: 5.000 din: Nataša Novak, Foitova 8, 63320 Titovo Velenje 2. nagrada: 3.000 din: Franci Hudomal, Ravne 181, Šoštanj 3. nagrada: 3.000 din: Robert Atešček, v. p. 6719/8, 42300 Čakovec



RAJ POD TRIGLAVOM

V petek, 12. avgusta 1988, ob 20.00 bo na promenadi pred De-

Mladinski sestanek v Starem Velenju

Lani novembra je bila oblikovana v krajevni skupnosti Staro Velenje, po krajšem zatišju, mladinska organizacija, ki si je postavila dokaj obsežen delovni program. Žal ga ne uresničujejo tako kot bi vodstvo želelo. O vsem tem se bodo pogovorili na sestanku, ki bo to soboto (13. avgusta) ob 18. uri v prostorih krajevne skupnosti Staro Velenje.

lavskim klubom zanimiva prireditve. Najprej bo nastopil naš znani amaterski gledališki igralec Janez STERKUS z avtorsko monodramo GREM PAČ V BOLNIŠKO.

V drugem delu pa bo naš znani gornik Jaka COP pokazal najnovije diapozitive, ki jih je posnel v vseh letnih časih v RAJU POD TRIGLAVOM. Predvaja nje bo komentirano in spremljano z glasbo citer.

Prireditve bo na prostem, v primeru slabega vremena pa v vrtu Delavskega kluba. Vstop prost!

VEČER PANTOMIME

V soboto, 13. avgusta, ob 20.00, bo na promenadi pred Delavskim klubom nastopil pantomimik Andres Valdes, ob asistenci Jane KOVAČ iz Titovega Velenja. Valdes, je po rodu Kubanec, vendar mu je prav ukvarjanje s pantomimo v Ljubljani prineslo mednarodno uveljavitev. Mnogi so ga poskušali posnemati, vendar je edino Jana Kovač, njegova najspodobnejša učenka, zbrala dovolj poguma, znanja in sposobnosti za to umetniško področje. Pridite in pričujate se!

RADIO VELENJE • RADIO VELENJE

Program

Radio Velenje oddaja na ultrakratkovalnovnem območju na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (pretvornik Plešivec).

Naročila za Vaše čestitke in pozdrave, obvestila, reklame, sprejemamo na Upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo na Foitovi 10 v Titovem Velenju vsak delovni dan od 8. do 10. in od 11. do 13. ure, ob sredah pa popoldne od 13. do 16. ure.

V poletnih mesecih so oddaje Radia Velenje bolj sproščene. Izogibamo se klasični shemi in uvrščamo v spored več vedre glasbe in sproščenih pogovorov. Pogosto vas dragi poslušalci, drage poslušalke, vabimo k sodelovanju, k oblikovanju naših oddaj. Kličete nas lahko po telefonu 855-963.

PETEK, 12. AVGUSTA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.20 Dogodki in odmevi (Prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljana); 16.15 Kdaj, kje, kaj; 16.30 Z mikrofonom med vami;

17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 18.00 Vi izbirate, mi vrtimo.

NEDELJA, 14. AVGUSTA: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.30 Konec opoldanskega javljanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 15. AVGUSTA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kaj; 17.00 Šport, telesna kultura, rekreacija; 17.30 Vaše čestitke in pozdravi; 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe.

SREDA, 17. AVGUSTA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kaj; 16.30 do 18.30 Poletno popoldne Radia Velenje; 18.30 Novosti na področju zabavne glasbe.

V spored smo zapisali le nekatere naše stalne rubrike, ki pa jih bomo kot je zapisano že v uvodu dopolnili še z obilico vedre glasbe in sproščenimi pogovori.

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

Objava potreb po delavcih v občini Velenje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE							
SOZD REK DSSS	dipl. ing. računalništva	726.01 organizator računalniških obdelav	3	nč	8	900.000	1
OSNOVNA ŠOLA ŠALEK	profesor ali PU SL. j.	780.22 učitelj slovenskega jezika	2	nč	8	670.000	2
OSNOVNA ŠOLA ŠALEK	profesor ali PU ANG. j.	780.22 učitelj angleškega jezika	2	nč	8	670.000	1
OSNOVNA ŠOLA ŠALEK	profesor ali PU MA	780.23 učitelj matematike	2	nč	8	670.000	2
OSNOVNA ŠOLA ŠALEK	dipl. psiholog	780.24 šolski svetovalni delavec	x	nč	8	720.000	1
OSNOVNA ŠOLA ŠALEK	profesor ali PU ZG-ZE	780.24 učitelj geografije in zgod.	2	nč	8	670.000	1
OSNOVNA ŠOLA ŠALEK	profesor ali PU TEL. v.	780.25 učitelj telesne vzgoje	2	nč	8	670.000	1
OSNOVNA ŠOLA ŠALEK	PU BI in KE	680.23 uč. biologije, kemije in gos.	2	nč	8	670.000	1
OSNOVNA ŠOLA ŠALEK	PU LI v.	680.25 učitelj likovne vzgoje	2	nč	8	670.000	1
OSNOVNA ŠOLA ŠALEK	PU TEH. v.	680.25 učitelj tehnične vzgoje	2	nč	8	670.000	1
OSNOVNA ŠOLA ŠALEK	ekonom. ali admin. tehnik	570.01 tajnica	1	nč	8	550.000	1
SODNIK ZA PREKRŠKE	uprv. administrativni t. ali administrator	573.01 strojepiska — zapisnikar	2	dč	15	480.000	1
OSNOVNA ŠOLA ŠALEK	kuhar	466.11 kuhar	x	nč	8	450.000	1
OSNOVNA ŠOLA ŠALEK	snažilica	199.08 čiščenje	x	nč	8	290.000	6

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL. = število delavcev

Izjava št. 5

V reviji »Naše okolje« (izdaja Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora), januar—julij 1988, smo prebrali v članku Razvoj in raziskave na področju analitike in tehnološke obdelave posebnih odpadkov (s Posvetovanja o posebnih odpadkih, Ljubljana, maj 1988) naslednji odstavek:

Posebej bi lahko navedli tudi dva tehnološka in z vidika vplivov na okolje preverjena poskusa, katerih realizacija bi ob ustreznih vhodnih kon-

trolih omogočila rešitev dveh problemov. To sta termično uničenje kislega gubrona na ferosulfatni liniji v Cinkarni Celje in termično uničenje lakirniškega odpadka z manjšo vsebnostjo kloriranih topil v Termoelektrarni Šoštanj.

Avtorji tega članka so: dr. Miran Medved, Zavod za zdravstveno varstvo Maribor, dr. Viktor Grile in dr. Vida Hudnik — oboje Kemijski inštitut Boris Kidrič Ljubljana.

Sprašujemo: Ali sta bila poskusa preverjena v TEŠ in Cinkarni Celje ter s kakšnimi merilnimi napravami ali samo laboratorijsko v zelo majhnih dozah?

Ali je TEŠ že odlagala posebne odpadke v zrak iz drugih delovnih organizacij v zadnjem desetletju?

Pri odstranjevanju posebnih odpadkov (tudi jedrskih) se odloča o minimizaciji škodljivosti postopka na okolje, torej ne o popolni neškodljivosti. Do kod lahko sežejo koncentracije škodljivih snovi, odločajo predpisi, ki pa so v različnih državah različni. Tako nas prepričajo, da tudi strokovnjaki nimajo enotnega mnenja o škodljivosti teh postopkov in zaradi tega izgubljajo zaupanje »neuki« ljudi.

Šaleško ekološko društvo

KINO

REDNI KINO

Četrtek, 11. 8. ob 18. in 20. uri MOŽ S SREBRNE REKE — AMERIŠKI, WESTERN. Vloga: Clint Eastwood.

Petek, 12. 8. ob 18. in 20. uri POLICAJ ŠT. 1 — ameriški, akcijski. Vloga: Jackie Chan.

Petek, 12. 8. ob 10. uri, sobota in nedelja, 13. in 14. 8. ob 18. in 20. uri KOMANDO LEOPARD — ameriški, akcijski. Vloga: Luis Kolins.

Ponedeljek, 15. 8. ob 10., 18. in 20. uri ter torek, 16. 8. ob 18. in 20. uri ČRNA VDOVA (Film FEST-a '88) — ameriški, triler. Vloga: Debra Winger.

Sreda, 17. 8. ob 10., 18. in 20. uri CENA LJUBEZNI — nemški, kriminalni. Vloga: Annette Von Klier.

NOČNI PROGRAM — v tem tednu bomo predvajali 1001 EROTIČNA NOČ ŠHEREZADE — ameriški, erotični. Vloga: Annette Haven. Predstave bodo:

— v četrtek, petek in soboto, 11., 12. in 13. 8. ob 22. uri v REDNEM KINU

— v soboto, 13. 8. ob 20. uri v ŠOŠTANJU

— v nedeljo, 14. 8. ob 20. uri v SMARTNEM OB PAKI in

— petek, 12. 8. ob 24. uri RTC GOLTE-BIFE (Spod. postaja nihalka). ZA VSE NOČNE PREDSTAVE OTROKOM IN MLADOLETNIM OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDA FILMA!

KINO ŠOŠTANJ
Sobota, 13. 8. ob 18. uri POLICAJ ŠT. 1 — ameriški, akcijski.

Nedelja, 14. 8. ob 20. uri LJUDJE MAČKE — ameriški, grozljivka. Vloga: Nastasia Kinski.

Ponedeljek, 15. 8. ob 20. uri KOMANDO LEOPARD — ameriški, akcijski.

Sreda, 17. 8. ob 20. uri ČRNA VDOVA — ameriški, triler.

PRIDITE V DISKO S

Od jutri, petka, 12. avgusta je Disko S spet odprt. Za obisk se priporočajo ob četrtkih in nedeljah od 19. do 1. ure in ob petkih ter sobotah od 20. do 3. ure zjutraj.

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE

TOZD Naravno zdravilišče Topolšica

Delavski svet tozd Naravno zdravilišče Topolšica razpisuje po določilih statuta tozda dela in naloge

individualnega poslovnega organa
vodja tozd Naravno zdravilišče Topolšica

Kandidat za vodjo tozda mora poleg splošnih pogojev, predpisanih z zakonom, za sklenitev delovnega razmerja izpolnjevati še naslednje:

- najmanj višja strokovna izobrazba
- znanje tujega jezika
- 5 let izkušenj
- da je s svojim dosedanjim delom pokazal sposobnosti za organiziranje in koordiniranje delovnega procesa ter razvijanje samoupravnih socialističnih odnosov,
- da predloži program dela.

Kandidat bo izbran za 4 leta. Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v zaprti ovojnici z oznako »Razpisna komisija«, v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: Zdravstveni center Velenje, kadrovska služba, Titovo Velenje, Vodnikova 1.

Kandidate bomo o izbiri obvestili po sprejemu sklepa na delavskem svetu tozda.

gorenje servis

Cenjene stranke obveščamo, da bomo 15. avgusta 1988 začeli delati v

NOVI, NAJSODOBNEJE OPREMLJENI CENTRALNI SERVISNI DELAVNICI, V TITOVEM VELENJU

Istočasno bomo prenehali delati v servisnih enotah na Foitovi 8 in Partizanski 12

OBIŠČITE NAS

vsak dan od 7⁰⁰—16⁰⁰

v soboto od 7⁰⁰—12⁰⁰

ALI PA NAS POKLIČITE

po telefonu 854-229

in 853-916

V novi servisni delavnici nudimo naslednje storitve:

- generalna popravila vseh proizvodov znamke Gorenje
- sprejem naročil za popravila na domu
- prodaja originalnih rezervnih delov celotnega programa Gorenje direktno iz centralnega skladišča
- montaža in vzdrževanje sistemov kabeleske in satelitske TV ter skupinskih antenskih naprav
- naročanje in odprema rezervnih delov po povzetju
- strokovno svetovanje

Rok reševanja reklamacij za:

● hladilno zamrzovalno tehniko 48 ur

● ostale programe 2—10 dni



Za obisk se priporočamo!

TRGOVSKA IN PROIZVODNA DO ERA TITOVO VELENJE

Komisija za delovna razmerja TOZD VELEPRODAJA

OBJAVLJA

dela in naloge za nedoločen čas

VODENJE POSLOVNE ENOTE LES-KURIVO

Kandidati morajo poleg splošnih — z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- višješolska izobrazba — ekonomsko-komercialne ali lesarske smeri
- najmanj tri leta delovnih izkušenj pri delih trgovanja z lesom
- smisel za organizacijo in delo z ljudmi
- poznavanje nabavno-prodajnega trga s področja lesa
- vozniško dovoljenje B-kategorije.

Poskusni rok je 60 dni.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite najkasneje v roku 8 dni od objave na naslov: DO ERA — KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA TOZD VELEPRODAJA — Titovo Velenje, Prešernova 10.

Kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili.

ZŠAM Mozirje

PRODAJA

v petek, 12. 8. 1988 ob 15. uri na javni licitaciji pri Gasilskem domu v Mozirju, osebni avtomobil JUGO, letnik 1986, za 6.000.000.— din.

Kupci so dolžni pred pričetkom licitacije položiti jamstvo v višini 10 %.

RAZPIS ŠTIPENDIJE ZA ŠOLSKO LETO 1988/89

OBČINSKA KULTURNA SKUPNOST VELENJE

RAZPISUJE

štipendijo — smer **BIBLIOTEKARSTVO na Filozofski fakulteti v Ljubljani.**

Kandidati za štipendijo naj pošljejo prijave z dokazilom o vpisu na naslov: Občinska kulturna skupnost Velenje, Efenkova 61, Titovo Velenje, do 30. 8. 1988.

Koledar

KOLENDAR:
 ČETRTEK, 11. 8. — JASNA
 PETEK, 12. 8. — KLARA
 SOBOTA, 13. 8. — LILJANA
 NEDELJA, 14. 8. — ANASTAZIJA
 PONEDELJEK, 15. 8. — MARIJA
 TOREK, 16. 8. — ROK
 SREDA, 17. 8. — RADIVOJ

MALIOGLASI

MLADO DEKLE nujno išče sobo v Titovem Velenju. Ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »Nujno«.
 JOGI VLOŽEK 160 × 200 cm, prodam. Telefon 882-340.
 ZA OSEBNI AVTO Lada Niva prodam komplet kolesa z novimi terenskimi plašči. Telefon 856-762.

GASILSKO DRUŠTVO TOPOLŠICA

Vabi v soboto 13. avgusta ob 18. uri na VELIKO VRTNO VESELICO z bogatim srečelovom. Za dobro razpoloženje in zabavo bo poskrbel ansambel »Vesna«.

Vse tiste, ki si želijo ogledati tudi gasilska tekmovanja v moški in ženski konkurenci obveščamo, da bo pričetek ob 16. uri pred gasilskim domom.

ODBOR

KUPIM RABLJEN GORILEC ZA OLJE za centralno ogrevanje. Telefon 21-755, interna 92, Matjaž.
 ROLETE PLASTIČNE IN LENSENE, vseh barv in izvedb izdelujemo in vgrajujemo. Telefon 24-296.
 UGODNO PRODAM KARBOLIRAN AVTO R-4 ter rabljeno strešno opeko bobrovec. Slemenšek, Šmartno ob Paki 119 a. Telefon 853-477, od 6. do 7. ure.
 UGODNO PRODAM ZASTAVO 101, prvič registrirano novembra 1976, obnovljeno, dobro ohranjeno, italijanski motor, garazirano, skupaj z avto radijem, prodam za 300 SM. Telefon 856-752.

SPREJMEM DOBRO PLAČANO, kakršno koli delo od 8 do 10 ur na dan. Ponudbe pošljite pod šifro »Denar na roke«.
 PRODAM: Motorno bencinsko črpalko 300 l na minuto, 25 m višine, šrotar za mletje koruze, 30 l prešo za stiskanje grozdja, mlin za mletje grozdja, dva TV sprejemnika ČB Gorenje, dva kompleta koles (zimске rabljene gume), dva komada Semperit gum vse za Z 101. Ogled vsak dan od 17. ure dalje. Ivan Božič, Ložnica 12 a, Titovo Velenje, telefon 888-237.

MLAD PAR NUJNO IŠČE SOBO, telefon 856-924 ali pod šifro »Predplačilo«.

170 m² MALO RABLJENE SALONITKE, z letvami in vijaki, prodam. Telefon 853-272.

ZASTAVO 101, letnik 1979 ugodno prodam (registrirana do junij 1989). Telefon 831-198.

PET RAZTEGLJIVIH ENOBARVNIH FOTELJEV PRODAM. Kos, Kardeljev trg 1/47, telefon 856-605.

NOVO JAVO 350 prodam 15% ceneje kot novo. Slavko Jevšnik, Pokopališka 13, Titovo Velenje.
 KOMBINIRAN ŠTEDILNIK (2 plin, elektrika) ugodno prodam. Telefon 855-903.
 DVA OTROŠKA KOMBINIRANA VOZIČKA, kot nova, ugodno prodam. Danica Rzenšek, Salek 88/16 Titovo Velenje.
 MLIN ZA MLETJE ŽITA, PRODAM. Telefon 858-404.
 PEČ ZA CENTRALNO KURJAVO Emo-central, ugodno prodam. Telefon dopoldan, 854-511.
 OPEL KADET, letnik 1981, ugodno prodam. Telefon 853-909.
 PRALNI STROJ GORENJE, ugodno prodam. Informacije po telefonu 855-486.

Dežurstva

VETERINARJI:

Od 12. do 19. 8.
 Dr. MILAN Matko Topolšica
 15 Telefon 891-166

ZDRAVSTVENI DOM VELENJE:

Četrtek, 11. 8. dnevni dežurni dr. Vrabič, nočni dežurni dr. Kikec

Petek, 12. 8. dnevni dežurni dr. Renko, nočni dežurni dr. Smonkar

Sobota, 13. 8. glavni dežurni dr. Mijin, notranji dežurni dr. Grošelj

Nedelja, 14. 8. glavni dežurni dr. Mijin, notranji dežurni dr. Grošelj

ZDRAVSTVENI DOM ŠOŠTANJ:

11. 8. — dr. Lazar, 12., 13. in 14. 8. dr. Pirtovšek

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in tašče



Kristine Koštomaj

rojene KLEMENČIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste jo v velikem številu pospremili na njeni zadnji poti in ji darovali cvetje.

Iskrena hvala dr. Zupancu za dolgoletno zdravljenje in govorniku Janezu Zapušku za poslovilne besede.

Žalujoci: hčerka Justi in sinovi Karel, Milan in Maks z družinami.

Odšel si, več te ni
 in v srcih to spoznanje nas boli,
 svečke in dišeče rože zate,
 nikdar ne bo poslednja misel nate.



Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, otija in brata

Slavka Goloba

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste z nami delili žalost, nam izrazili sožalje, darovali vence, cvetje in denar v razne namene in ga tako številno pospremili na njegov poslednji dom.

Posebno zahvalo izrekamo sosedom Piškur, Suhovršnik, Oremuž, tov. Dragerju, zdravnikom ZD Šoštanj, kolektivu TUŠ, gasilskemu društvu TUŠ Šoštanj za organizacijo pogreba, vsem ostalim gasilskim društvom občine Velenje, ZB Šoštanj, vsem govornikom za poslovilne besede, godbi Zarja in duhovniku za opravljen obred. Še enkrat hvala!

Žalujoci: žena Greta, hči Irena z možem, vnuk Andrej, sestre in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob hudi izgubi naše pridne in poštene mame



Fanike Bolha

28. 1. 1906 — 4. 8. 1988

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste v najtežjih trenutkih sočustvovali z nami, izrekli sožalje, darovali cvetje in jo pospremili do zadnjega doma. Naša srca so potrta, toda stisk roke, prijatelja, soseda, sodelavca in znanca ti v teh trenutkih pomeni veliko.
 Hvala!

ŽALUJOČI VSI NJENI

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža



Alojza Acmana

1928 — 1988

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom in sosedom za darovano cvetje, izrečeno sožalje in vsem, ki ste ga pospremili na njegovo zadnjo pot. Posebej se zahvaljujem rudarski godbi, častni straži, pevskega zboru Lokovica, dr. Lazarju, dr. Stuparju, dr. Polesu in strežnemu osebju intenzivnega oddelka bolnice Topolšica, govornikom tovarišema Kolarju in zastopniku Rudnika ter gospodu župniku za opravljen obred. Zahvaljujemo se tudi družinama Završnik in Pocaž ter Ireni za nesebično pomoč.

Žalujoci: žena Nežka, sestra Marija in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob nedoumljivi izgubi našega očeta, starega očeta in strica



Franca Čanča-Šluka

rojeneda 24. 9. 1913 — 2. 8. 1988

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam na kakršni koli način izrazili besede sožalja in darovali cvetje ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo sosedom za pomoč, prijateljem, sodelavcem, REK-u Titovo Velenje, tozdu Klasirnica, Gorenju DO EKO, DO Notranja oprema in DO Procesna oprema, društvu upokojencev Titovo Velenje, rudarski godbi, častni straži, ZZB NOV Plešivec, Ribiški družini Titovo Velenje, govornikom za poslovilne besede in duhovniku za opravljen obred.

ŽALUJOČI VSI NJEGOVI

ZAHVALA

2. avgusta nas je po dolgotrajni boleznii zapustila



Jožefa Bukovič

rojena GRIL iz Šoštanja

Iskrena hvala vsem, ki so nam pomagali v težkih trenutkih ob izgubi drage žene, mame, sestre, tete,

Žalujoci: mož Jakob, sin Janko, bratje Franc, Anton, Alojz, sestra Rozi in ostalo sorodstvo.

Poletni potep skozi nekatere naše gostinske lokale

Iščemo dobrega gospodarja!

Bilo je sončno dopoldne. Vroče, pasje vroče. Takšno pač, kot so dopoldnevi v teh julijskih in avgustovskih dneh. Zlezli smo v stenko, dve inšpektorici — Majda Potušek, tržna inšpektorica in Marica Kvartič, sanitarna inšpektorica, predsednik turistične zveze Velenje Jože Kandolf, moj fotoaparati in jaz in se napotili na naše že kar običajno vsakoletno »križarjenje« po gostinskih lokalih po naši dolini.

Bili smo sicer slabi gostje, verjetno bolj nezaželeni kot ne, zato pa toliko bolj »firbčni«, saj smo pokukali tudi tja, kamor je »NE-ZAPOSLENIM VSTOP PREPOVEDAN«. In ponekod je res bolje, da je tako. Zaradi boljšega počutja gostov, namreč.

Seveda bi bili nepošteni, če bi tako posploševali, saj podoba naših gostinskih lokalov marsikje le ni videti tako črna.

A začnimo kar po vrsti. Da je z našo sposobnostjo križ in da si turistov pravzaprav ne želimo, pokažejo že občestne table, ki vabijo in opozarjajo na gostinske lokale in na turistične zanimivosti naše doline. Od koderkoli te pot zanese v našo občino, povsod je teh obvestil prav malo. Le zakaj bi bile, saj bi nam lahko dodatno kalile naš vsakdanji mir in tega si pač najbolj želimo. Zato odpiramo, posebno družbene lokale, takrat, ko je gostov najmanj, zapiramo pa takrat, ko jih je največ. Ker ima pač recimo kuharica ob tej

uri urejen prevoz. Naša ležernost je res brezmejna, naša sposobnost pa...

Začeli smo v Paki. Pa ne v hotelu — tudi tja smo prišli, ampak v krajevni skupnosti. V gostilni Kovač je že tradicionalno domače, prijetno in urejeno. Ni sicer blišča sodobnih gostišč, a kdor išče kanček domačnosti, pa čisto in domačo kuhinjo, lahko mirno zaide tudi semkaj.

Jože zapelje na Trebeliško. Enega redkih naših turističnih objektov, kamor vabijo številni občestni panoji. A, kaj, ko vaba ni dovolj. Že prva tabla nas

čisto zmede. Je gostišče odprto ali ne, od kdaj do kdaj? Objestneži so izmalčili podobo, a nam ta informacija prav malo koristi. Vseeno se zapeljemo do vrha. Prizadevni tvorci tega rekreacijsko turističnega centra se trudijo, da bi le ta imel kar najbolj urejeno podobo. Marsikaj je postorjeno, vendar pa očitno še veliko tudi manjka. Predvsem ustrezen gostinski lokal, saj je sedanjí, s svojo skromno ponudbo premalo, da bi primamili večje število gostov. Manjkajo tudi dopolnilni športni objekti in še kaj. Tako Trebeliško, kljub urejenosti, v teh poletnih dneh sameva, z njim pa tudi edini kamp v naši dolini.

Zapeljemo pred velenjske bazene. Bife pri zimskem bazenu dokazuje, kako lahko družbeni sektor poskrbi, da se nič ne dogaja in da gostje oddidejo drugam. Ob pomanjkanju profesionalne gostinske ponudbe, so svoj bife, par metrov nižje, odprli balinarji, pa sedaj z veseljem priskočijo »na pomoč« vsem, ki se željni spotikajo v okolici. Po potrebi tudi tistim

iz letnega bazena. Zakonito ali ne. Žeja je velika. Ob bazenu sicer dela nekakšen bife — brez potrebnih dovoljenj — vendar že pogled na njegovo polomljeno zunanost dovolj pove. Žalostna podoba naših družbenih gostinskih zmožnosti.



S povabili je res križ. Marsikdaj ne veš, če si dobrodošel.

Spet smo na poti. In čeprav nam je vse jasno, vseeno pokukamo v hotel. Naš hotel. Najprej pogledamo sanitarije. Sredi dopoldneva papirja ni. Komentar — no tudi tega ni. Sicer pa je red, kolikor je to v danih okoliščinah še možno, kajti oprema je stara (posebno kuhinjska), dotrajana in grda, a vendar čista, kot pokažejo analize brisov. Skrajni čas je, da sedemo skupaj, se dogovorimo in tudi našemu mestu, ki se tako rado diči z raznimi dosežki, vrnemo primeren hotel. Resničen. Takšen, ki nas ne bo sramotil pred obiskovalci, pred nami in pred delavci v njem.



Tale »drvarnica« Rdeči dvorani ni v ponos.



Grajski dvor — dve rešitvi sta: spremeniti ime ali pa urediti lokal.

Naši bližnji sosedje so to znali narediti, mi pa... Pustili smo, da je nekdanji gostinski ponos naše doline, kamor so zahajali ljudje od blizu in daleč, padal in padal. Mi pa smo govorili in govorili.

Na Jezeru, kamor se napotimo potem, je prijetno, urejeno, v kuhinji pa vendar malo več nereda, kot bi bilo potrebno in košara s kruhom kar na tleh. Tako kljub zagovoru, brez skromne kazni, ne gre.

Zapustimo Titovo Velenje in zapeljemo v Soštanj. Naša prva postaja Gostišče Grajski dvor na Glavnem trgu. Zveneče ime sicer, a bolj kremežljava podoba. Stopimo v kuhinjo in že je marsikaj narobe. Kuharica ima obisk, pa tamkaj ne bi smel biti, na glavi nima pokrivala, deska za sekanje mesa je vseuporabna, smeti so na neustreznem mestu... Inšpektorica piše, kazen pa je bolj simbolična in z njo navad in odgovornosti res ni moč spreminjati.

Mimogrede pogledamo v omarico za prvo pomoč. Tisti, ki bi morali v gostinskem podjetju Paka, kamor sodi tudi ta

lokal, tu in tam poskrbeti zanj, se očitno za zdravje svojih delavcev ne bojijo preveč. Večini zdravil, ki so še ostala v omarici, je rok uporabe potekel pred dvema in celo tremi leti.

Stopimo še v Merxov bife, ob trgovini. Tudi tu ni vse tako kot bi moralo biti. Najbolj pa se zaplete pri sladki smetani. Na treh je rok že potekel.

»Danes smo jo dobile v trgovini,« pravijo kuharice, pa se napotimo še tja. In tamkaj naredi inšpektorica selekcijo. Skoraj polovici sladkih smetan je rok potekel. Tokrat so kratko potegnili trgovci, ponavadi pa jo itak kupci. Zato le previdno po takšnih nakupih.

Naš potep tukaj sklenemo, naš vtis pa... Ta je bolj kot ne povprečen. Marsikje bi bilo potrebno le malo dobre volje, da bi gostinski lokal postal privlačnejši. Drugje pa tudi kanček več znanja in denarja. Očitno pa je vendar, da bi nam geslo »Turizem smo ljudje« moralo povsod bolj seči v srce, ker tu nam prav gotovo največ manjka.

BORIS ZAKOŠEK



Kupci pozor! Veliko stvarjem poteče rok, pa so vseeno na policah.



Kdo pravi, da bo flosarstvo izumrlo?



Povorko so obeležili konji, glede na izročilo in znova spoznane potrebe (končno), še kako dobrodošla dopolnitev



Številni obiskovalci so potrdili ugled in nujnost Flosarskega dela

Flosarski bal na Ljubnem ob Savinji

Še dolgo, dolgo bodo splavarili

Na Ljubnem ob Savinji so prizadevni krajaní, člani društev, stari in mladi flosarji ter drugi, konec tedna, uspešno spravili pod streho že 28. po vrsti flosarski bal. Na to letnico so lahko upravičeno ponosni, to je obenem praznik tega lepega kraja, veseli so lahko tudi vsebine letošnjih tridnevni prireditve. »Strehe«, kamor naj bi spravili letošnji bal, letos niso rabili, oziroma so jo, vendar le za varovanje pred vročimi sončnimi žarki podnevi.

Njihovo prizadevnost je, na vso srečo, dopolnilo zares lepo vreme, ki je v petek, soboto in nedeljo na Ljubno in na prostor ob Savinji privabilo zares veliko obiskovalcev od blizu in daleč.

Zagotovo so bili zadovoljni, pa čeprav si za vsakim vogalom



Tudi naslednji iz vrst mladih ohranjevalcev izročila je bil moker, zunaj in znotraj

med domačini slišal pripombe na izvedbo, predvsem vsebinsko. Brez dvoma je k temu precej pripomogla »dvojna« izvedba bala, saj je bil prvič na vrsti že v soboto zaradi potreb ljubljanske televizije in oddaje za poletno noč v sobotnem večeru. Dela in živci-

ranja je bilo toliko več, tudi treme ob veselju, da se je republiška TV »usmilila« tega področja in njegove prireditve. Takšne priložnosti pač ne kaže spustiti iz rok, saj je veliko vprašanje, kdaj bi televizije sicer sploh prišli. Prepričan sem, da so te pripombe in »živci« posledica ustvarjalnega nemira med Ljubenci, kar dokazujejo že vrsto let in so tudi tokrat. Pa bodo še prihodnje in veliko let naprej. Uspeli pa so.

O športnih in drugih spremljajočih prireditvah na drugem me-

stu, gremo k vsebini. V noči od petka na soboto so obudili zanimiv običaj iz let med obema vojnama, ko je »vhtar« nadzoroval kraj, opozarjal speče prebivalce na požar, oznanjal uro in jih po naročilu budil. Ob tem so v središču kraja krajaní in gostje v spremstvu domačih ljudskih godcev peli, plesali in rajali. V soboto zvečer so mladi flosarji ob spremljavi kitaristk obudili spomine na dogodivščine, šale in potegavščine svojih vzornikov in prednikov, bil je prijeten večer, zares pa je šlo v nedeljo popoldne. Skozi kraj je znova krenila povorka, tokrat zares bogata. V njej so predstavili delo in življenje v kraju, kanček izročila kraja in okolice, kanček žgočih težav sedanjih gozdarjev, kmetov in »sodobnih« flosarjev »nastopi-

li« so skoraj vsi konji kar jih še premore Gornja Savinjska dolina, poseben pečat pa so povorki dali mladi, lepše in bolje rečeno najmlajši. Zelo prikupni so bili, prijetno so popestrili povorko, zagotovili s tem, da najpomembnejše in obenem bogato izročilo kraja ne bo nikoli zamrlo. In prav je tako, vsi smo lahko veseli.

Na vrsti so bili zatem flosarji. Pripeljali so flos do brega, sprejela in počastila so jih dekleta, zaplesali so na flosu, v vodi in na plesišču, po prikupnem programu, za obiskovalce od drugod nujno znanje ljubensčine, pa krstili novega flosarja. Tudi ta bo poskrbel za še boljši Flosarski bal prihodnje leto, ko se bo ob svoji 29. letnici približal tridesetletju. Zavidljivo, mar ne!? J. P.

